

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

IX legislatura
Quart període

Sèrie C - Número 293
19 d'abril de 2012

Comissió de Justícia

Presidència de l'H. Sr. Salvador Milà i Solsona

Sessió núm. 24

SUMARI

Sol·licitud de sessió informativa

amb la consellera de Justícia sobre la situació dels funcionaris públics dels serveis penitenciaris, especialment del personal interí que desenvolupa tasques de rehabilitació (tram. 354-00169/09) p. 5

Preguntes

al Govern acumulades sobre el garantiment del dret dels ciutadans del partit judicial de Reus (tram. 311-00332/09, 311-00333/09 i 311-00334/09) p. 6

Pregunta

al Govern sobre l'obertura del Centre Penitenciari Mas d'Enric, del Catllar (Tarragonès) (tram. 311-00940/09) p. 8

Preguntes

al Govern acumulades relatives al Centre Penitenciari Mas d'Enric, al Catllar (Tarragonès) (tram. 311-01120/09, 311-01121/09, 311-01122/09, 311-01123/09 i 311-01124/09) p. 9

Preguntes

al Govern acumulades relatives al projecte del Fòrum de la Justícia de Tarragona (tram. 311-01125/09, 311-01126/09, 311-01127/09 i 311-01128/09) p. 11

Preguntes

al Govern acumulades relatives a l'obertura del Centre Penitenciari Puig de les Basses, de Figueres (Alt Empordà) (tram. 311-00938/09 i 311-00939/09) p. 13

Preguntes

al Govern acumulades relatives a política de personal dels serveis penitenciaris (tram. 311-00941/09, 311-00942/09, 311-00943/09, 311-01004/09) p. 15

Pregunta

al Govern sobre la situació del sector penitenciari (tram. 311-01364/09) p. 17

Pregunta

al Govern a respondre oralment en comissió sobre la construcció del Centre Penitenciari Els Plans, de Tàrrrega (Urgell) (tram. 311-00945/09) p. 19

Pregunta

al Govern sobre el règim de permisos per als interns dels centres penitenciaris (tram. 311-00944/09) p. 21

→

Preguntes

al Govern acumulades sobre la decisió de suprimir llocs de treball a l'Administració de justícia (tram. 311-01073/09) i sobre l'impacte de les retallades en les oficines judicials (tram. 311-01074/09) p. 22

Pregunta

al Govern sobre el pagament dels honoraris endarrerits del torn d'ofici (tram. 311-01075/09) p. 23

Preguntes

acumulades relatives al trasllat de la presó de la Trinitat Vella (tram. 311-02321/09 i 311-02322/09) p. 24

Preguntes

al Govern acumulades relatives als habitatges per a funcionaris de presons associats a la presó de la Trinitat Vella (tram. 311-02323/09, 311-02324/09, 311-02325/09, 311-02326/09 i 311-02327/09) p. 26

Pregunta

al Govern sobre les mesures per a detectar la reincidència en delictes i faltes en les persones jutjades (tram. 311-02264/09) p. 27

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Mallol Traductors Associats · Imprès al Parlament
ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7992 (sèrie C) · DL: B-3.468-1982 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 24

La sessió s'obre a les quatre de la tarda i nou minuts. Presideix Salvador Milà i Solsona, acompanyat de la vicepresidenta, Manuela de Madre Ortega, i del secretari, Joan Güell i Serra. Assisteix la Mesa el lletrat Pere Sol i Ordís.

Hi són presents els diputats Elisabeth Abad i Giralt, Marta Alòs López, Salvador Bordes i Balcells, Dolors Gordi i Julià, Lluís Guinó i Subirós, Anna Miranda i Torres i Elena Ribera i Garijo, pel G. P. de Convergència i Unió; Eva Granados Galiano, Agnès Pardell Veà i Xavier Sabaté i Ibarz, pel G. P. Socialista; Pere Calbó i Roca i María José García Cuevas, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Hortènsia Grau Juan, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa; Pere Aragonès i Garcia i Oriol Amorós i March, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya, i Carmen de Rivera i Pla, pel S. P. Ciutadans.

Assisteix a aquesta sessió la consellera de Justícia, M. Pilar Fernández Bozal.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el garantiment del dret dels ciutadans del partit judicial de Reus (Baix Camp) a la justícia (tram. 311-00332/09). Salvador Milà i Solsona, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 45, 36).
2. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la suspensió de judicis i la sol·licitud als advocats i procuradors que no presentin escrits de tràmit per manca de funcionaris al Jutjat Penal núm. 1 de Reus (Baix Camp) (tram. 311-00333/09). Salvador Milà i Solsona, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 45, 37).
3. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el comunicat del Jutjat Penal núm. 1 de Reus (Baix Camp) de suspensió total de l'atenció al públic per manca de funcionaris (tram. 311-00334/09). Salvador Milà i Solsona, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 45, 37).
4. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la demora de l'obertura del centre penitenciari Puig de les Basses, de Figueres (Alt Empordà) (tram. 311-00938/09). Agnès Pardell Veà, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 189, 60).
5. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la dotació pressupostària del 2012 per a obrir el Centre Penitenciari Puig de les Basses, de Figueres (Alt Empordà) (tram. 311-00939/09). Agnès Pardell Veà, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 189, 60).
6. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'obertura del Centre Penitenciari Mas d'Enric, del Catllar (Tarragonès) (tram. 311-00940/09). Agnès Pardell Veà, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 189, 60).
7. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la cobertura de les vacants generades en el centres penitenciaris tinguda en compte en els pressupostos del 2012 (tram. 311-00941/09). Agnès Pardell Veà, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 189, 60).
8. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la dotació pressupostària per a les ofertes públiques d'ocupació dels centres penitenciaris el 2012 (tram. 311-00942/09). Agnès Pardell Veà, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 189, 61).
9. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la convocatòria d'oposicions per als juristes, psicòlegs, educadors i treballadors socials de l'àmbit penitenciari (tram. 311-00943/09). Agnès Pardell Veà, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 189, 61).
10. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el règim de permisos per als interns dels centres penitenciaris (tram. 311-00944/09). Agnès Pardell Veà, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 189, 61).
11. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la construcció del Centre Penitenciari Els Plans, de Tàrraga (Urgell) (tram. 311-00945/09). Agnès Pardell Veà, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 189, 61).
12. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el manteniment de les retribucions del personal dels serveis penitenciaris, incloses la del Pla d'iniciació a la promoció exterior i la del Programa de normalització horària, el 2012 (tram. 311-01004/09). Agnès Pardell Veà, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 189, 62).
13. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la decisió de suprimir llocs de treball a l'Administració de justícia (tram. 311-01073/09). Carmen de Rivera i Pla, del Subgrup Parlamentari Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 198, 77).
14. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'impacte de les retallades en les oficines judicials (tram. 311-01074/09). Carmen de Rivera i Pla, del Subgrup Parlamentari Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 198, 77).
15. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el pagament dels honoraris endarrerits del torn d'ofici (tram. 311-01075/09). Carmen de Rivera i Pla, del Subgrup Parlamentari Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 198, 78).
16. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'obertura del Centre Penitenciari Mas d'Enric, al Catllar (Tarragonès) (tram. 311-01120/09). Hortènsia Grau Juan, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 243, 36).
17. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la dotació de personal de vigilància per al Centre Penitenciari Mas d'Enric, al Catllar (Tarragonès) (tram. 311-01121/09). Hortènsia Grau Juan, juntament

amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 243, 36).

18. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la dotació de personal de tractament per al Centre Penitenciari Mas d'Enric, al Catllar (Tarragonès) (tram. 311-01122/09). Hortènsia Grau Juan, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 243, 36).

19. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el garantiment de l'accés en transport públic al Centre Penitenciari Mas d'Enric, al Catllar (Tarragonès) (tram. 311-01123/09). Hortènsia Grau Juan, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 243, 37).

20. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el garantiment de l'accés en transport públic a la plantilla del Centre Penitenciari Mas d'Enric, al Catllar (Tarragonès) (tram. 311-01124/09). Hortènsia Grau Juan, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 243, 37).

21. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el projecte del Fòrum de la Justícia de Tarragona (tram. 311-01125/09). Hortènsia Grau Juan, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 243, 37).

22. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les accions dutes a terme amb relació al projecte del Fòrum de la Justícia de Tarragona (tram. 311-01126/09). Hortènsia Grau Juan, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 243, 37).

23. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les accions dutes a terme amb relació al projecte del Fòrum de la Justícia de Tarragona que han estat anul·lades del gener de 2011 ençà (tram. 311-01127/09). Hortènsia Grau Juan, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 243, 38).

24. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les accions dutes a terme amb relació al projecte del Fòrum de la Justícia de Tarragona que han estat ajornades del gener de 2011 ençà (tram. 311-01128/09). Hortènsia Grau Juan, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 243, 38).

25. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la situació del sector penitenciari (tram. 311-01364/09). Carmen de Rivera i Pla, del Subgrup Parlamentari Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 243, 38).

26. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el trasllat de la presó de la Trinitat Vella a la

Zona Franca (tram. 311-02321/09). Oriol Amorós i March, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 277, 91).

27. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els efectes de l'aturada del trasllat de la presó de la Trinitat Vella en l'ús dels habitatges per als funcionaris associats a aquest centre (tram. 311-02322/09). Oriol Amorós i March, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 277, 91).

28. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els litigis amb els funcionaris de la presó de la Trinitat Vella per la propietat dels habitatges per a funcionaris de presons associats a aquest centre (tram. 311-02323/09). Oriol Amorós i March, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 277, 92).

29. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el motiu pel qual els habitatges per a funcionaris de presons associats a la presó de la Trinitat Vella estan desocupats, abandonats i en mal estat (tram. 311-02324/09). Oriol Amorós i March, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 277, 92).

30. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les actuacions a emprendre davant el mal estat dels habitatges per a funcionaris de presons associats a la presó de la Trinitat Vella (tram. 311-02325/09). Oriol Amorós i March, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 277, 92).

31. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre d'interns que van al centre de dia de la presó de la Trinitat Vella (tram. 311-02326/09). Oriol Amorós i March, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 277, 93).

32. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de treballadors destinats a la presó de la Trinitat Vella i la categoria que tenen (tram. 311-02327/09). Oriol Amorós i March, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 277, 93).

33. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Justícia amb la consellera de Justícia sobre la situació dels funcionaris públics dels serveis penitenciaris, especialment del personal interí que desenvolupa tasques de rehabilitació (tram. 354-00169/09). Agnès Pardell Veà, del Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

El president

Iniciem la sessió del dia d'avui de la Comissió de Justícia.

Primer de tot, vull proposar a la comissió un canvi en la substanciació de l'ordre del dia, i consisteix en el fet que tractem en primer lloc l'últim punt de l'ordre del

dia previst per a avui, que era una sol·licitud de compareixença de la consellera..., perdó, una sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Justícia amb la consellera sobre la situació dels funcionaris públics dels serveis penitenciaris, especialment del personal interí que desenvolupa tasques de rehabilitació.

Si els sembla, ja... Estan d'acord que puguem tractar aquest punt en primer lloc? *(Pausa.)* Doncs, substanciarem aquest punt, en primer lloc.

Hi ha alguna altra petició d'ordenació de punts, també. Hem d'ampliar l'ordre del dia –hem d'ampliar l'ordre del dia–, si els sembla bé, amb una pregunta que finalment ha anat adreçada a la consellera de Justícia, però que procedeix d'Interior, que és la 311-02264/09, sobre mesures per a detectar reincidència en delictes i faltes a les persones jutjades. No és a l'ordre del dia i es proposa incorporar-la en aquest ordre del dia per ser substanciada també en el dia d'avui. Estem d'acord amb aquest canvi? *(Pausa. Veus de fons.)* Un moment... –un moment. Primer... *(Veus de fons.)* D'acord. *(Veus de fons.)*

Doncs, té la paraula el senyor Pere Aragonès.

Pere Aragonès i Garcia

Si no m'equivoco, aquesta és una pregunta entrada pel diputat Oriol Amorós. Llavors, demanaríem que es substanciés –si avui, doncs, s'accepta aquesta inclusió a l'ordre del dia– després del bloc final de preguntes que ha de realitzar el diputat Oriol Amorós.

El president

Doncs, molt bé. La tractarem, sí, al final, eh?, juntament amb les altres preguntes del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

(Hortènsia Grau Juan demana per parlar.) La diputada senyora Hortènsia Grau...

Hortènsia Grau Juan

Gràcies, president. Jo voldria sol·licitar a la Mesa, atès que no formo part d'aquesta comissió, si em poguessin agrupar totes les preguntes que hi han de Tarragona i Reus, perquè després tinc un altre acte i, si no, no podré assistir-hi. Són tres blocs que ja estan agrupats, però si poguessin fer-se, substanciar-se junts.

El president

Molt bé, doncs, aquesta Mesa ho tindrà en compte a efectes d'ordenació del debat.

Doncs, a continuació passem a tractar el primer punt de l'ordre del dia, que és el que fins ara era l'últim. I, per presentar aquesta proposta de sessió informativa... *(Elena Ribera i Garijo demana per parlar.)* Perdó, abans de tractar aquest primer punt de l'ordre del dia, la senyora Elena Ribera té la paraula.

Elena Ribera i Garijo

Sí, només era per a una pregunta, perquè és la primera vegada que em trobo en un cas com... No tenim cap problema a acceptar-ho, eh?, si no ja ho hauríem fet saber abans, però el fet que una pregunta que hagi estat, segons se'ns ha informat avui per correu electrònic, assignada, entenc, a una altra comissió... Potser és que la informació no la tinc completa. *(Veus de fons.)* Però, aleshores, s'hauria... *(Veus de fons.)* Sí, però a quina comissió... Ho pregunto –ho pregunto.

El president

Perdó. Acabi la pregunta i després...

Elena Ribera i Garijo

Sí, a quina comissió estava assignada aquesta pregunta?

El president

El lletrat ens informa que estava assignada a Justícia, però que havia assignat, el Govern, que correspongués, dintre d'aquesta comissió, al conseller d'Interior. I ara s'ha decidit, per part del Govern, que respondrà també la consellera de Justícia. És aquest l'aclariment que ens facilita el lletrat de la Mesa.

Elena Ribera i Garijo

D'acord –d'acord. Entenc també de la informació que ens passen... Aquesta primera part ja m'ha quedat clara, que no l'entenia.

I la segona, que no hi ha inconvenient... *(Veus de fons)* Ho ha demanat...? *(Veus de fons.)* D'acord, perfecte.

Doncs, en aquest cas, per no deixar ningú en indefensió, cap problema per part d'aquest grup.

El president

Estic segur que la consellera de Justícia sabrà perfectament exercir el seu dret de defensa i, si no, demanaria la tutela de la Mesa. *(Rialles.)*

Gràcies.

Sol·licitud de sessió informativa

amb la consellera de Justícia sobre la situació dels funcionaris públics dels serveis penitenciaris, especialment del personal interí que desenvolupa tasques de rehabilitació
(tram. 354-00169/09)

Per tractar el primer punt de l'ordre del dia, té la paraula la il·lustre diputada, la senyora Agnès Pardell, per presentar la sol·licitud de sessió informativa.

Agnès Pardell Veà

Gràcies, president. Molt breument, per assenyalar que justament en l'ordre del dia d'avui tractarem tot un seguit de preguntes que fan referència a temes de personal que afecten aquesta conselleria. Parlem de quina és la situació en què es troba el tema de vacants; també quina és la situació en què es troben determinats col·lectius de funcionaris que presten els seus serveis a règim, dins del que són els centres penitenciaris. I estaríem interessats també a complementar aquesta informació amb una altra sol·licitud que fem adreçada a la consellera de Justícia per tal que ens informi sobre la situació en concret, en aquest cas, dels funcionaris públics dels serveis penitenciaris, especialment el personal interí que desenvolupa tasques de rehabilitació.

Entenem que en concret i pel que fa a aquest col·lectiu, amb totes les preguntes que avui fem a l'honorable consellera no quedaria resposta la seva situació; per això hem fet una nova petició de compareixença, per respondre en concret pel que fa a aquest col·lectiu i a aquest tema en especial.

Res més, i moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Agnès Pardell. Per posicionar-se sobre la proposta de compareixença, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular, l'il·lustre diputat... (*Veus de fons.*) No volen intervenir.

Per part del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds? (*Pausa.*) Per part del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya? (*Pausa.*) Per part del Grup Mixt? (*Pausa.*) Per part del Grup de Convergència i Unió? (*Pausa.*) Cap diputat vol intervenir.

Doncs, passem seguidament a la votació.

Vots a favor de la proposta de compareixença?

Vots en contra?

Abstencions?

La proposta ha quedat rebutjada per 7 vots favorables, 8 en contra i 2 abstencions, per la qual cosa decau aquesta petició.

I ara suspenem uns segons l'ordre del dia, per convidar a participar l'honorable consellera, en el cas que ja sigui a fora.

La sessió se suspèn a un quart de cinc de la tarda i un minut i es reprèn a un quart de cinc i quatre minuts.

El president

Bé. Reprenem la sessió i donem la benvinguda a l'honorable consellera de Justícia, la senyora Pilar González Bozal..., perdó, Fernández Bozal, i als membres del departament que l'acompanyen en aquest acte.

Com saben, aquesta sessió està dedicada pràcticament en la seva integritat a la resposta de preguntes orals. Per facilitar el tractament de les preguntes, i atès que n'hi han diverses que toquen aspectes similars amb

diferent enfocament i formulades per diferents grups, hem acordat agrupar-les temàticament i, en aquest cas, també per grup parlamentari que les formula.

Preguntes

al Govern acumulades sobre el garantiment del dret dels ciutadans del partit judicial de Reus (tram. 311-00332/09, 311-00333/09 i 311-00334/09)

I, en primer terme, tindrà la paraula la il·lustre diputada senyora Hortènsia Grau, per formular les tres preguntes agrupades, bé, relatives al partit judicial de Reus, a aspectes relatius, doncs, al Jutjat Penal número 1, i al que consideri oportú dintre d'aquesta temàtica.

Si els sembla bé, quan hi han diverses preguntes agrupades, encara que el termini seria cinc minuts per pregunta, jo donaré uns deu minuts com a molt, eh?, per cada agrupació temàtica. I la consellera també disposarà d'un temps més o menys similar, atès que hem de procurar seguir més o menys l'esquema d'un plenari, el que són preguntes en el Ple. Hi pot haver rèplica, eh? –llavors, seria per la meitat del temps– i dúplica. (*Veus de fons.*) Si ho considera oportú; és a dir, la diputada que formula la pregunta pot repreguntar... (*Veus de fons.*) Sí, és clar, les preguntes es divideixen en... (*Veus de fons.*) Segurament, si ho recorda així.

Doncs, té la paraula la il·lustre diputada senyora Hortènsia Grau.

Hortènsia Grau Juan

Gràcies, president. Gràcies, consellera. En primer terme voldria apuntar, respecte al primer bloc de preguntes –com deu veure hi ha diverses preguntes que fan referència a la demarcació Camp de Tarragona–, que aquestes preguntes potser ara no tenen la vigència que van tenir en el moment en què van ser formulades. Aquestes preguntes van ser formulades el 28 de febrer de 2011, com vostè deu recordar; és a dir, parlem de quasi setze mesos. És una llàstima que hagi passat tant de temps i que no s'hagin pogut substanciar en un temps relativament raonable, que és quan hi havia el problema.

Perquè, com vostè deu recordar, al febrer del 2011 hi va haver una situació molt difícil –jo crec que en diversos partits judicials, però concretament al Jutjat número 1 de Reus–, que va arribar al punt –això ho podem revisar a la premsa–, el Jutjat Penal número 1 de Reus, que inclús els mateixos treballadors i treballadores del jutjat van emetre un comunicat en què deien als procuradors i advocats que, per favor, no presentessin escrits de tràmit o no urgents, perquè era tal la situació de col·lapse que no es podia donar resposta a aquestes tramitacions per manca de personal. És a dir, hi va haver un moment que el Jutjat número 1 també va suspendre, va fer la suspensió total d'atenció al públic per manca de funcionaris que poguessin fer aquesta tasca d'atenció al públic. I, per tant, creiem que en aquells moments es va vulnerar el dret, o sigui, l'accés a un servei públic bàsic com és la justícia, als ciutadans i ciutadanes.

I per això nosaltres en aquell moment preguntàvem quines mesures urgents pensava adoptar el departament per resoldre aquesta situació. Evidentment, tot això formava part també d'aquell decret de retallades, el 109/2011, que després es va haver de fer marxa enrere, perquè es va veure el col·lapse que s'havia generat als jutjats, no?

Clar, nosaltres sabem que aquesta situació no era una situació aïllada de Reus. De fet, quan hi va haver la interpellació de la senyora..., ai, la següent moció de la senyora Agnès Pardell, ja es va parlar que el 14 de febrer del 2011 els secretaris judicials de Barcelona havien fet públic un comunicat en què denunciaven aquesta situació i lesió del servei públic de justícia.

I tot i que, bé, fruit d'aquella interpellació, d'aquella moció... Bé, es va aprovar aquella moció en què..., a veure què passaria amb tota la implantació del nou model d'oficina judicial, que comportava personal, infraestructura, tecnologia, o sigui, que havia de millorar la situació actual. En aquella moció es va aprovar que s'establiria un calendari de desplegament possible, realista. Bé, tot això consta del juliol del 2011. En concret, sabem que el Jutjat Penal número 1 de Reus ara té la plantilla més o menys completa, amb funcionaris, però també continuem sabent que arrosseguen una situació –i no només el número 1 de Reus, també els jutjats del Vendrell, també els de Tarragona– de manca de personal i de precarietat.

Llavors, també ens preocupa, aquesta retallada del 15 per cent de sou i feina, de jornada i salari dels funcionaris que fan tasques d'administració i suport, com afecta totes aquestes tramitacions judicials. Creiem que és una situació greu.

I és per això, consellera, que ens agradaria que ens respongués quines accions ha fet el departament o pensa fer, quin és el full de ruta, com estan les tasques de calendari, de desplegament i quin és, una mica, el full de ruta del departament en aquest sentit.

Moltes gràcies.

La consellera de Justícia (M. Pilar Fernández Bozal)

Molt bé. Moltes gràcies...

El president

Si us plau..., perdó. Moltes gràcies, il·lustre diputada. Ara, per respondre, té la paraula l'honorable consellera.

La consellera de Justícia

Ara sí. Molt bé, moltes gràcies. Senyora diputada, intentaré aclarir totes les qüestions que m'ha preguntat. Si me'n deixo alguna, evidentment en el torn de rèplica pot tornar, si us plau, a demanar-me-la.

En primer lloc, m'agradaria aclarir, respecte d'una norma de la qual vostè ha parlat: el decret de retallades. No, el Decret 109/2011, de l'11 de gener, és el decret pel qual s'estableixen els criteris que el Govern ha d'aplicar perquè no s'havien aprovat uns pressupostos de la Generalitat abans de 31 de desembre de 2011,

eh? Per tant, són els criteris d'aplicació de pròrroga, estàvem dins de l'àmbit de la pròrroga del pressupost del 2011. No era cap decret de retallades.

Com diu vostè també, la situació va ser absolutament conjuntural, perquè des del Departament de Justícia es van prendre unes mesures –no només per al jutjat de Reus, sinó a nivell general–, que es van concretar en acords de govern successius, eh? Concretament i molt important l'acord de govern de 15 de maig..., de març, perdó, de l'any 2011, el qual establia unes excepcions que permetien cobrir les places en els òrgans judicials. I puc dir que des del 9 d'abril del 2011, als jutjats de Reus, no més o menys sinó que la totalitat de les places dels funcionaris –funcionaris o personal que no és funcionari, per totes les circumstàncies que vostès coneixen perfectament respecte del funcionament dels jutjats–, doncs, estan perfectament cobertes.

Sabem que Reus és un jutjat que malauradament arrossega molts problemes. Però no són problemes que s'han generat en aquest espai de mes i mig; arrossega problemes greus especialment en l'àmbit de l'execució, des de fa, podria dir, anys, eh?, i dècades. Bé, és una manera d'actuar i una manera d'estructurar-se, doncs, dels òrgans judicials que no afavoreix gaire la feina en eficiència, com sap vostè, no? Perquè això que parlava, que una persona es va posar malalta i van suspendre el servei d'atenció al públic; evidentment, com només hi ha una persona –però perquè ho diu així la Llei orgànica del poder judicial–, un càrrec determinat que pot fer aquesta feina –la resta fan altres feines–, això està blindat per llei orgànica, és personal, com es diu, de cossos nacionals, entès des del punt de vista de cossos estatals, no? Llavors, doncs, si una persona es posa malalta un dia, com va passar, aquell dia es va suspendre l'atenció al públic. Però això va durar el que va durar, que va ser un matí, i després es va solucionar.

Per tant, la puc tranquil·litzar des del punt de vista que des del 9 d'abril la plantilla està completa, i a més a més el departament, per intentar evitar els problemes, ha posat al Jutjat de Primera Instància –que ens ho van demanar– número 3 un reforç del cos de tramitadors, i també dos reforços més al Jutjat de Primera Instància número 4. Per tant, més que coberta des d'aquell moment.

Moltes gràcies per les seves preguntes. No sé si m'he deixat alguna cosa.

El president

Bé. Moltes gràcies, honorable consellera. La senyora Hortènsia Grau vol repreguntar?

Hortènsia Grau Juan

No, només una..., em queda clar amb l'explicació, i, de fet, sí que sabia, coneixia l'existència d'aquests reforços, però sí que segueixo pensant que si realment, com vostè ha dit, el jutjat de Reus arrossega aquestes deficiències organitzatives, estructurals, crec que llavors es faria més necessari que mai posar en funcionament tot aquest..., o sigui, posar ja en marxa, després que,

a més, ja s'havien fet les proves pilot, la implantació aquesta de la nova oficina judicial, no? I, de fet, aquí crec que els treballs havien estat molt avançats en l'anterior legislatura.

Crec que, a més, vostè en la interpellació també explicava, no?, que hi havia quatre punts, però que ja havien anat avançant, tant en el que era el tema de plantilles –de fixar llocs de treball, càrregues de feina–, com en tema de tecnologies de la informació. I aquí sí que m'agradaria una mica més de concreció per part seva, en tant que membre del Govern, de saber quan això serà possible. Veurà que després hi ha un altre paquet de preguntes que també està molt relacionat, que és el de la ciutat de la justícia de Tarragona, perquè entenem que, en aquest cas concret, Tarragona també és un dels territoris que està discriminat i que arrossega una situació, bé, diguéssim, més precària que altres territoris. Per això ens agradaria si poguéu concretar..., d'ençà de la interpellació, que va ser el juliol, si ens poguéu concretar alguna qüestió més en què hàgim avançat.

Gràcies.

La consellera de Justícia

Sí, concretament... Perdó.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ara sí, per al torn de dúplica, doncs, té la paraula l'honorable consellera.

La consellera de Justícia

No és que no atengui l'autoritat del president, eh?, però... Sí, per això li dic que tenim reforços a aquests jutjats, perquè precisament per a la implantació de l'oficina a Reus, i especialment els serveis d'execució, aquesta implantació no es pot fer si no es fa una neteja prèvia, perquè hi ha una quantitat d'executòries pendents que impediria la posada en marxa, d'una manera correcta, d'un servei comú. Per tant, aquests reforços el que fan és netejar tota aquesta quantitat de paper acumulada, i a partir d'aquí serà més fàcil... Per implantar, també és necessari aprovar la relació de llocs de treball; relació de llocs de treball que ja té el Departament de Justícia pràcticament enllestida i que s'ha d'aprovar. Esperem tenir-la aprovada abans de l'estiu, eh?

I d'altra banda, una cosa que no li he comentat abans, però que sí li voldria comentar: afortunadament, el personal de justícia..., tot el personal de justícia, tot el personal de suport –parlo de gestors, parlo de tramitadors, parlo d'auxilis–, aquest personal no està afectat per la retallada del 15 per cent. És un personal estatal que cobra el seu sou íntegrament i que, com que és personal estatal, depèn de la retallada que pugui fer l'Estat en els seus pressupostos o amb les seves decisions de retallada de sou de funcionaris. Però no depèn de la Generalitat de Catalunya. Per tant, en aquest àmbit també crec que podem estar més tranquils, perquè no hi ha hagut cap problema en aquest sentit.

El president

Bé. Moltes gràcies, honorable consellera.

Pregunta

al Govern sobre l'obertura del Centre Penitenciari Mas d'Enric, del Catllar (Tarragonès) (tram. 311-00940/09)

Ara passarem a tractar el bloc relatiu al centre penitenciari en construcció del Mas d'Enric, al Catllar. Aquí sí que com que hi han dos grups de preguntes –per part del Grup Parlamentari Socialista i per part del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds–, en tot cas donaríem la paraula primer a la senyora Agnès Pardell..., perdó, al senyor Xavier Sabaté, perquè pugui formular-les. Ja saben que en total tenim deu minuts –en total, és a dir, amb rèplica i dúplica. I a continuació la senyora Hortènsia Grau. (*Veus de fons.*) Una pregunta, té, doncs, sobre el tema del Mas del Catllar. Per tant, són cinc minuts tot plegat.

Senyor Xavier Sabaté, té la paraula.

Xavier Sabaté i Ibarz

Moltes gràcies, president. Consellera, amb la presó de Mas d'Enric i l'actual encara de Tarragona estem, si em permet l'expressió, fregits, desesperats, angoixats i tots els adjectius que vostè vulgui. I suposo que vostè també, perquè deu conèixer el problema.

Jo no sé si vostè ha estat a la presó actual de Tarragona, l'ha visitat... (*Veus de fons.*) Doncs... (*Veus de fons.*) I les obres... (*Veus de fons.*) Ja ho sabia. Però a l'actual m'agrada que hi hagi anat, perquè deu haver vist les condicions lamentables d'habitabilitat dels interns; i no només de l'habitabilitat i la dignitat dels interns, sinó també les condicions laborals dels treballadors, que conseqüentment no poden desenvolupar..., en condicions, no?

I vostè ja coneix totes les iniciatives parlamentàries que hem dut a terme, tot el tema com està: els convenis que hi ha per solucionar els temes d'abastament, per una banda, i de depuració, per l'altra, de les aigües. Obres sense les quals la presó no pot obrir; entre altres coses, perquè l'ajuntament ja ha dit –i ho ha dit bé– que si no hi ha el tema de la depuració de les aigües resolt, doncs, no pensa donar la llicència.

I van passant els mesos. Aquí, la meua companya Agnès Pardell s'ha escarrassat amb multitud d'iniciatives parlamentàries, d'esmenes als pressupostos, d'interpellacions sobre els serveis penitenciaris. I, en concret, la moció conseqüent de després d'aquesta interpellació contemplava també un acord d'aquest Parlament que, en fi, el mes que ve, si no vaig errat, acabarà la seva vigència.

I van conclouent i van acabant els terminis –terminis per al compliment de la moció, terminis per al compliment de l'acord amb l'ACA–, i no hi ha cap perspectiva. I nosaltres estem molt interessats a saber què pensa vostè, quin full de ruta hi ha, si ens pot donar

alguna perspectiva, alguna esperança, perquè la veritat és que, doncs, ja li he dit abans que ens preocupa a tots. Però jo diria ja, que és una qüestió que preocupa a tota la ciutat de Tarragona, que, a més, addicionalment, espera, en un lloc molt cèntric de la ciutat, que la presó actual es pugui traslladar finalment per recuperar un espai. Aquest seria, des del nostre punt de vista, potser l'aspecte menys rellevant, però tot i així no deixa de ser també important.

Així que la pregunta és múltiple, com deu veure, perquè per una banda està el termini de les obres, però per l'altra, la solució al tema de la depuració i de l'abastament també de les aigües.

I per últim, deixi'm que li faci també una pregunta, que no sé si ens la pot contestar avui, però...: quan costa mantenir tancada la presó actual? Supera el milió d'euros o s'hi atansa? És un tema que crec que als ciutadans també els interessa, perquè es tracta de molts diners públics, dels quals aquest Govern que vostè representa també n'és responsable.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat.

Preguntes

al Govern acumulades relatives al Centre Penitenciari Mas d'Enric, al Catllar (Tarragonès) (tram. 311-01120/09, 311-01121/09, 311-01122/09, 311-01123/09 i 311-01124/09)

Ara, per formular també la pregunta sobre els mateixos aspectes, té la paraula la il·lustre diputada senyora Hortènsia Grau.

Hortènsia Grau Juan

Gràcies, president. Consellera, per no repetir el que ha dit el company –diputat del territori, també– senyor Xavier Sabaté, sí que és cert que actualment..., i, bé, si vostè diu que l'ha visitat, coneix les circumstàncies de l'actual presó; a més, molt saturada, amb problemes, amb presos joves, vull dir, una presó amb conflicte, a més en el centre de la ciutat, amb tota la conflictivitat que això comporta.

Però, a més, la presó del Catllar era un compromís que venia d'antuvi, i que primer es va trobar amb el problema d'abastament i de l'estació depuradora; però, per exemple, sabem que el conveni, com bé deia el diputat Sabaté, que es va signar amb l'ACA finalitza el 31 de desembre del 2012, en què s'ha de fer l'estació depuradora que tingui la capacitat suficient per permetre el sanejament de tot el centre penitenciari. Clar, quan parlem amb el director de l'ACA, amb el senyor Carcolé, tampoc és molt tranquil·litzador el que ell ens diu, en el sentit que ens diu que l'ACA no té diners, no té recursos per poder entomar aquesta obra. No sabem si això és el handicap principal per acabar de posar en funcionament la presó de Mas d'Enric. Però és que, a

més, també..., clar, ens diu que s'ha anat endarrerint per motius econòmics de l'ACA, però no se'ns dona cap solució, cap via de finançament amb què l'ACA pugui superar aquest tema.

En acabat, també, entre les meves preguntes..., jo no només preguntava per l'obra, també preguntàvem tota una altra sèrie de qüestions relatives al fet de si es dotaria..., clar, en un moment en què estem amb manca de contractació pública de personal, amb redistribució de personal, també ens preocupava com es dotaria, perquè és evident que la nova presó implica més personal, tant de vigilància com de tractament. D'això tampoc sabem..., no hem vist en els pressupostos cap línia d'augmentar aquest personal.

Ens preocupava també la qüestió del transport públic; que el transport públic no és un tema de Mas d'Enric o de la comunicació entre Tarragona i el Catllar, és un mal endèmic desgraciadament en el Camp de Tarragona, en tota l'àrea metropolitana que conforma el Camp de Tarragona, i que, bé, vostè ens va contestar una pregunta escrita i ens deia que no ens preocupéssim, que això es resoldria a través de les companyies de transport, com passava en altres presons –Can Brians... El que passa, consellera, és que sí que ens preocupa, perquè els que vivim al Camp de Tarragona coneixem quines són aquestes empreses –Plana i companyia–, i sabem com funcionen i com operen. I llavors, ens preocupa. O sigui, no ens deixa gens tranquil que siguin aquestes empreses les que faran aquest transport públic.

I per últim, també sobre l'obra o quan es posarà en funcionament, com bé deia el diputat Sabaté. I torno a la moció del 7 de juliol de 2011, en què ens parlava del projecte, que hi hauria un calendari d'execució de les obres pendents i totes aquestes qüestions. I ha passat un temps i encara no sabem com està aquest calendari, no tenim previsió de quan això s'acabarà; en els pressupostos, malgrat que també el nostre grup hi hem fet esmenes, no tenim aquesta concreció.

Llavors, el que sí que li demanàriem és, una mica, la concreció i el compromís de dir: «Bé, doncs, serà d'aquí a un temps, d'aquí a un altre.» I entre altres coses, ja per la qüestió de justícia, però també per una qüestió de ciutat, de model de ciutat i de programar els espais de la ciutat, perquè és que la presó ocupa actualment un lloc supercèntric, on estava previst..., a l'anterior Govern hi havia bastants projectes per a aquest equipament. I, per tant, també és una qüestió important per al desenvolupament o per al projecte de ciutat.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ara sí, per respondre conjuntament les dues preguntes, té la paraula l'honorable consellera.

La consellera de Justícia

A veure. Moltes gràcies, president. Il·lustres diputats, en primer lloc, no sé si hi ha una confusió entre aquest

equipament o altres equipaments, però aquesta presó no està tancada, s'està construint; no sé si saben que l'obra civil no està acabada. Per tant, em diu que quan ens costa aquesta obra tancada. Doncs, no estem parlant d'aquest equipament, eh? Està construint-se. I a més a més, és que no acabarà abans del 2012 la construcció de l'obra civil, però pel mateix calendari de la construcció; aquí sí que jo poques coses puc fer. O sigui, si l'obra té un calendari de construcció, suposo que, no ho sé, quaranta-vuit mesos de construcció s'han de complir; sempre, a més a més, que no hi hagin endarreriments, que és molt normal en aquestes grans obres civils que alguna coseta pugui anar... Però sí que li puc dir que les obres es desenvolupen amb tota normalitat i, a més a més, a un bon ritme; això sí que li ho puc dir. Però que, evidentment, impossible materialment que l'obra acabi abans de finals del 2012.

Respecte de la moció, senyora diputada, crec que vostè fa referència a la moció de nova oficina judicial. Parlem d'un equipament penitenciari. O sigui, no és la moció correcta a la qual ha de fer referència; ha de fer referència a la del gener, que encara no s'ha complert el termini per a la presentació del pla de nous equipaments. O sigui que tranquil·la, que ja ho presentaré, eh?

Dit això, també respecte de les empreses de transport. Bé, les empreses que fan el servei a Can Brians..., miri, a partir d'ara me'n preocuparé més, si vol, i li donaré un *report* de la qüestió, però són les mateixes que sempre han prestat aquest servei. Per tant, jo no he canviat res. I penso que el servei és satisfactori, de moment. Ara, si hi han coses que vostè opina que no són adients, doncs, estudiarem el tema, eh?

Respecte, ja, de la qüestió de la construcció de la depuradora. Doncs, a mi també m'hauria agradat arribar al departament amb algun tipus d'esperança. I ho dic perquè la presó es va dissenyar, es va fer el projecte, es va licitar i semblava que tot estava correctament fet i la presó tenia la seva depuradora –i la té, de fet, al projecte. La presó pot obrir perfectament amb la depuradora que l'anterior equip del Departament de Justícia va programar per a la construcció d'aquesta presó.

La qüestió és que aquesta depuradora no va agradar a l'Ajuntament del Catllar i a l'últim moment, immediatament abans de començar la licitació al març del 2010, es va canviar per un conveni que permetés que tot el municipi tingués una depuradora; clar, canviant sensiblement el preu de la depuradora, perquè passava d'uns 3 milions d'euros a més de 16 milions. Què va passar? Que l'ACA va licitar la depuradora de 16 milions, va enviar al Govern de la Generalitat l'aprovació del plurianual i el plurianual no va ser aprovat pel Govern de la Generalitat al desembre del 2010. I així m'ho vaig trobar quan vaig arribar al Departament de Justícia. És a dir: una depuradora licitada sense finançament –sense finançament, a més a més, estructurat com havia de ser. Per tant, aquesta és la situació que intentem resoldre.

A banda d'això, plantilla. Bé, evidentment, durant aquest any 2012 el que farem és intentar programar, tal com es va comprometre aquesta consellera a la moció que es va aprovar en àmbit penitenciari, establir

un ordre i un dimensionament molt adient dels cossos tant de vigilància com de rehabilitació i administració que són necessaris per a la futura entrada en funcionament del nou equipament. Per tant, no es preocupi que en això també treballem ja en aquest moment.

Crec que amb això... No sé si em deixo alguna cosa. Si volen, si us plau...

El president

Gràcies, consellera. Vol repreguntar l'honorable diputat senyor Xavier Sabaté?

Xavier Sabaté i Ibarz

Molt ràpidament. Pel que fa a l'acabament o no de les obres, nosaltres teníem notícia que ja estaven acabades, o en tot cas deu faltar molt poc –bé, notícies del mateix ajuntament, eh?, amb el qual hem parlat fa pocs minuts.

Però, pel que fa a la depuradora, suposo que no la posa en qüestió. Perquè vostè ens va fer una resposta aquí, el mes de març –el dia 5 de març–, en què acceptava i ens explicava que hi havia un conveni que acabava el 31 de desembre del 2012, que recollia la construcció d'una nova estació depuradora i que el Departament de Justícia mantenia trobades amb representació de l'ACA i de l'Ajuntament del Catllar per solucionar el problema. Per tant, se suposa que, en fi, compliran el 31 de desembre, que estan disposats a complir allò que aquí ens va informar vostè mateixa.

I dir-li, consellera, que aquestes són les qüestions que de vegades encareixen les obres, però que són molt normals. Miri, la presó de Mas d'Enric de la qual parlem va ser acceptada pel municipi del Catllar i de tota la comarca quan hi havia molts problemes perquè fossin acceptades també altres noves construccions de centres penitenciaris a Catalunya. El municipi del Catllar va ser modèlic, van assumir aquesta responsabilitat i van acceptar que es construís en el seu terme municipal. Van demanar alguna compensació, és cert, i van demanar precisament una depuradora que solucionés no només el problema del centre penitenciari, sinó també els problemes que tenien algunes zones, algunes urbanitzacions d'aquest municipi.

Ho dic, perquè això ens ha de donar també lliçons, i de cara al futur hauríem de defensar també aquests acords i no posar-los en qüestió –em sembla que vostè no l'hi ha posat, però per si de cas–, perquè ens podem trobar..., –i, de fet, ens hi trobarem– Lluís Llach ja deia que aquest és un país molt petit, i els problemes d'infraestructures de tot tipus –infraestructures viàries, energètiques, també de centres socials i de centres penitenciaris–, de tant en tant exigeixen que siguem molt curiosos i amatents al que són, en podríem dir, alguna contrapartida. Doncs, sí, és possible que puguem dir «alguna contrapartida», però en aquest cas crec que estava justificada i va ser d'aquesta manera tractada.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. La senyora Hortènsia Grau vol repreguntar?

Hortènsia Grau Juan

Sí, una qüestió –és que em penso que o jo no m'he explicat bé, consellera, o hi ha hagut un malentès–: jo no posava en cap moment en qüestió el transport públic que fa el servei a Can Brians, sinó que ens preocupava la qüestió del transport a Tarragona, en tant que vostès ens contestaven que això ho farien amb la concessió a les empreses del territori, i jo del que dubtava era de les empreses del territori d'autobusos, perquè ja les coneixem, perquè les patim i perquè, bé, sabem la situació del transport públic a la zona de l'àrea metropolitana. I llavors, això ens preocupava, aquesta qüestió, eh? Però en cap moment havia qüestionat el tema de Can Brians.

I hi ha una altra qüestió: que jo el que voldria o el que m'agradaria –el que esperàvem almenys– era que vostè ens pogués, una miqueta, concretar. És a dir, bé, l'obra està no sé si acabada o quasi acabada –l'obra civil–, però jo el que voldria seria el compromís, arrancar-li una mica el compromís de dir: «Bé, doncs, en els pressupostos...» Podem parlar de posada en funcionament el 2013?, el 2014, vull dir, ja tindrem l'obra feta? Però, clar, el que no voldria és tenir una obra feta i que l'haguéssim de tancar –una obra nova tancada–, com ens ha passat, per exemple, en el cas de la residència d'avis la Mercè, que va ser una obra que va costar molts diners, i que teníem l'obra acabada, les plantes tancades perquè no podíem contractar personal, i teníem avis a la llista d'espera i no teníem...

Llavors, el que sí que m'agradaria és que..., a veure, aquesta obra s'havia d'haver acabat el 2011 i, per tant, una mica el compromís del Govern, de dir... D'acord, el 2012 no ha sigut, ja ho sabem que no serà; doncs, consellera, el compromís que serà el 2013 o el 2014, però tenir, una mica, aquesta previsió. Penso que l'Ajuntament de Tarragona també ho agrairia de cara a la seva planificació.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ara l'honorable consellera, per respondre a totes dues rèpliques.

La consellera de Justícia

Miri, a mi m'agradaria, però és que jo no puc... O sigui, l'obra té un calendari, i de debò li dic –i no és un tema ni que estigui jo a la conselleria ni vostè a l'oposició– que aquesta obra s'està fent, vull dir, té el seu calendari d'execució, i això... Home, podem demanar que s'acceleri, però li ho hem de demanar al contractista. Jo no puc... Bé, si cal, anirem tots a posar el totxo, però és el que té i, per tant, ens hem d'adaptar a aquest calendari.

Si li preocupen les empreses de Tarragona, doncs, quan arribi el moment, evidentment, bé, ens preocuparem especialment de veure com queda el tema del transport; evidentment per a les famílies, per als treballadors, per a tothom. Aquesta qüestió s'haurà de resoldre d'una manera..., amb sentit comú, no?

I respecte de la depuradora, home, jo no poso la depuradora en qüestió, però quan un es planteja fer una depuradora d'un preu que sigui..., que no està inclosa en una obra, en un projecte, doncs, del primer que s'ha de preocupar és de tenir el finançament. O sigui, jo del que em queixo és que l'anterior Govern de la Generalitat no va voler aprovar el finançament de la depuradora, eh? D'això sí que em queixo. Perquè, si no, aquest problema estaria resolt. Per tant, evidentment, explorarem totes les possibilitats per complir tot allò que volem complir i que hem de complir, d'acord amb tot el que s'ha signat i s'ha acordat, però, evidentment, sempre dins dels límits de disponibilitat pressupostària.

Per tant, jo desitjo que trobem..., que el busquem, i la veritat és que tant l'ACA, com el departament i de manera conjunta, i el Departament de Territori, treballem intensament per trobar una solució que doni satisfacció a totes les parts implicades.

El president

Doncs, moltes gràcies, consellera.

Preguntes

al Govern acumulades relatives al projecte del Fòrum de la Justícia de Tarragona (tram. 311-01125/09, 311-01126/09, 311-01127/09 i 311-01128/09)

Ara passaríem al grup de preguntes que formula el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa relatives al Fòrum de la Justícia o ciutat judicial de Tarragona, en diferents aspectes de la mateixa situació: sobre accions, projecte, etcètera.

Té la paraula la il·lustre diputada senyora Hortènsia Grau.

Hortènsia Grau Juan

Gràcies, president. Consellera, com vostè sap, a la futura ciutat judicial de Tarragona estava previst..., bé, es va presentar el projecte executiu el mes de febrer del 2010 i estava previst que les obres s'iniciessin durant el 2011.

Era un projecte ambiciós, que contemplava espai no només per als òrgans judicials d'aquell moment, sinó inclús més: els vint-i-quatre que existeixen a la ciutat de Tarragona. I que, a més, bé, era una demanda molt demanada per part del col·legi d'advocats; també estava previst que emplacés un gran espai, un altre gran espai, com era el centre obert, un emplaçament per a 225 interns. És a dir, tot un equipament necessari sobretot per a la gent que hi treballa, per al personal de justícia que hi treballa, que avui dia està repartit entre diferents equipaments, la qual cosa dificulta moltíssim

totes les qüestions de procediment i de tràmit, no només per a la ciutadania, sinó per al mateix personal judicial que ha de fer els processos, no?

L'ajuntament tenia uns terrenys previstos al costat de l'hospital Joan XXIII i, bé, s'havien iniciat els tràmits administratius per concedir les llicències d'obres, etcètera.

Nosaltres coneixem la situació econòmica –la coneixem amb escreix, perquè vostès ens la recorden dia sí, dia també. Sabem que aquest tema ha estat una mica conflictiu, perquè en un primer moment el delegat del Govern al Camp de Tarragona, el senyor Nin, va sortir proposant un emplaçament alternatiu a la Tabacalera –això de Tarragona i la Tabacalera és com un..., entre cometes, i perdonin l'expressió, però és com un «cul de sac», perquè tot acaba anant a la Tabacalera; és com un espai que tenim allà i llavors quan no sabem on col·locar les coses, acaben anant a la Tabacalera–; després, el delegat se'n va desdir i va dir que això era una opinió personal.

En fi, que estem amb aquesta també indefinició i amb tots els problemes que això comporta, i sense saber, en concret sense saber com està el projecte aquest de fòrum de la justícia, quines accions ha portat a terme el seu Govern amb relació a aquest projecte, quines accions han estat anul·lades des del gener del 2011 cap aquí o ajornades. I sí que ens agradaria que ens expliqués això, i sobretot quin és el capteniment del Govern respecte a aquest projecte, que creiem que és tan necessari per a la ciutat i també per al sistema judicial en general de Catalunya.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, il·lustre diputada. Ara, per respondre, té la paraula l'honorable consellera de Justícia.

La consellera de Justícia

Moltes gràcies, president. Il·lustre diputada, nosaltres considerem que és –evidentment, com vostè ho considera– absolutament necessària, aquesta obra. I a més a més, el Govern de la Generalitat en cap moment s'ha plantejat fer un trasllat o intentar un projecte alternatiu. Vull dir: estem absolutament d'acord amb aquests terrenys, amb l'emplaçament. I, en aquest sentit, també li puc dir que el Govern no ha anul·lat cap actuació realitzada abans durant aquest any 2011.

Hem enllestit –el tenim ja– l'estudi de mobilitat, que restava pendent quan jo em vaig fer càrrec del departament a principis del 2011. I encara resten pendents, això sí, les autoritzacions de les llicències de construcció i ambientals necessàries per començar la licitació. No podia començar la construcció en aquest exercici..., bé, potser, no sé si aquesta era la planificació, però primer –abans– hi ha un procediment de licitació que és llarg, com vostè ja sap, i, per tant, no podia començar, tot i que es volgués, la construcció directament, perquè no hi havia adjudicatari dins dels primers mesos del 2011.

En conseqüència, estem així: continuem amb la tramitació. Ja li he dit que hem fet l'estudi de mobilitat i que la programació temporal de l'obra es farà, doncs, quan tinguem disponibilitat pressupostària, que en aquest exercici de 2012 no la tenim.

Li recordo també que aquesta pregunta la va formular també per escrit la il·lustre diputada i es va publicar, per si vol recordar-ne el contingut, al *Butlletí del Parlament* de 20 de març de 2012.

El president

Moltes gràcies, honorable consellera. La il·lustre diputada vol repreguntar?

Hortènsia Grau Juan

Una qüestió, consellera, que és que també aquí, clar, ens agradaria una mica més de concreció, en el sentit que tot..., o sigui, fiar-ho tot sempre a la disponibilitat pressupostària no ens concreta quan... Vostè diu que la tramitació –jo ja ho entenc, eh?– administrativa segueix, però hi ha la voluntat, per exemple, de, el 2013, destinar-hi, si no tot, una part per començar les obres? Vull dir, és, una mica, saber de quan de temps parlem; o sigui, hem de saber de quin mal hem de morir a Tarragona i, per tant, saber si hem de continuar així, tenint tots els jutjats repartits, doncs, dos, tres, quatre anys, o si en un termini podem comptar amb aquesta obra.

Llavors, en aquest sentit, sí que ens agradaria..., al nostre grup ens agradaria i també dir que aquí el nostre representant a l'Ajuntament de Tarragona també m'ho ha demanat, a veure si poguessin concretar una mica més, si dins d'aquest «quan hi hagin disponibilitats pressupostàries», tenen una miqueta de..., quina és la voluntat o per on van les intencions del departament en aquest sentit.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Consellera, té la paraula.

La consellera de Justícia

Sí... Bé. Malauradament, la disponibilitat pressupostària és una obligació legal, no és només un desig o... En qualsevol cas, sí que li puc dir que pel departament, pel Govern i per mi mateixa, que entenc què és desenvolupar l'activitat jurídica en molts edificis diferents, en el moment en què hi hagi disponibilitat, per nosaltres fer la ciutat de la justícia a Tarragona és prioritari; és un dels equipaments més importants que necessita Catalunya en aquest moment perquè la justícia realment en aquest partit judicial, doncs, avanci d'una manera important i substancial, eh?

Moltes gràcies.

El president

Doncs, moltes gràcies. Acabem aquest torn de preguntes.

Preguntes

al Govern acumulades relatives a l'obertura del Centre Penitenciari Puig de les Basses, de Figueres (Alt Empordà) (tram. 311-00938/09 i 311-00939/09)

Ara passem a tractar simultàniament les preguntes números 4 i 5, que formula el Grup Parlamentari Socialista, relatives a dos aspectes sobre el Centre Penitenciari Puig de les Basses, de Figueres.

Té la paraula la il·lustre diputada senyora Agnès Pardell.

Agnès Pardell Veà

Gràcies, president. Benvinguda, consellera, a aquesta comissió. Ja sabeu que sempre sou ben rebuda. I també benvingudes totes les persones del departament que us acompanyen i que estan aquí presents.

Bé. Nosaltres us hem fet dues preguntes, el Grup Parlamentari Socialista, sobre el Centre Penitenciari Puig de les Basses. Una, precisament, estava formulada en termes de demora de l'obertura del centre penitenciari i l'altra, sobre dotació pressupostària del 2012.

Aquestes preguntes foren formulades l'octubre de l'any passat i, per tant, podria semblar que ara han perdut vigència. Jo crec que no han perdut tota la seva vigència, el que passa és que anirem introduint totes aquelles novetats que s'han anat produint des del mes d'octubre fins a la data.

Aquest és un tema que ens preocupa. I quan nosaltres fem balanç del que passa amb els centres penitenciaris, doncs, podríem arribar a la conclusió que el Pla d'execució penal està on estava fa un any pràcticament. Jo recordo –i tinc molt presents les seves paraules– en la compareixença de febrer del 2011, molts anuncis; però, és clar, a nosaltres el que ens preocupa és com aquells anuncis que ens feia en aquell moment –que era el seu primer contacte amb la comissió–, s'han anat concretant.

Nosaltres el que li volem recordar és la importància d'excel·lir en aquesta matèria, atès que el Govern de la Generalitat és l'únic govern autonòmic amb competències en serveis penitenciaris des de l'any 1984, i sempre ha considerat l'execució penal com una política social i de seguretat. Durant tots aquests anys han estat moltes, al nostre entendre, les fites assolides pel sistema penitenciari català, i sempre hi ha hagut aquesta necessitat i aquesta voluntat d'innovar, d'adaptar-se a les noves mesures i als nous temps i a la nova, també, legislació que es produïa.

El Departament de Justícia va iniciar, com vostè bé sap, el 2008 el desplegament del Pla nacional d'execució penal, i en ell es contemplava tot un seguit de construccions de centres penitenciaris, que entenem que molts d'ells, doncs, pateixen un retard precisament per la situació en què ens trobem de crisi i de manca d'ingressos. Però volem recordar que si hi ha prioritats, també hem de situar el sistema penitenciari català dins de les prioritats del que és la política social.

Ens agradaria saber quan s'obrirà el Centre Penitenciari Puig de les Basses, perquè entenem que és un centre

totalment necessari –necessari des del punt de vista que hi ha necessitat de places penitenciàries. Només cal anar al pressupost 2012, i concretament al programa 2013, que en ell s'afirma la població penitenciària que avui tenim i que en cap cas hi ha una disminució, no es preveu disminució; per tant, continua existint necessitat de places penitenciàries. I el que no podem permetre és tenir centres penitenciaris construïts i tancats i no poder donar solució a aquest problema.

També hem seguit de molt a prop les declaracions que es fan per part del director general de Serveis Penitenciaris en un o altre centre, i el que també ha posat de manifest el senyor Ramon Parés, en unes declaracions fetes molt recentment..., –el mes de gener– doncs, que la presó model de Barcelona necessita ser tancada. Per què? Perquè les condicions en què està la població reclusa..., pot ell mateix i les qualifica així, d'indignes.

Per tant, consellera, necessitem saber quan s'obrirà el Centre Penitenciari Puig de les Basses. Perquè aquest sí que és un centre que ja està construït i, per tant, sí que segurament tenir tancat aquest centre penitenciari té un cost. No sé si podem parlar d'1 milió d'euros mensuals, podem parlar de més o de menys, però que té un cost; un cost que correspon als drets de superfície que hem de pagar per aquest centre.

En el pressupost 2012, hem trobat que hi ha una previsió de 190.000 euros, suposo que és una quantitat –aquí la tinc, eh?– que està dins del que és la Direcció General de Serveis Penitenciaris, dintre del que és la classificació orgànica de les inversions reals, i, per tant, suposo que és per atendre aquelles, diguéssim, dependències de Puig de les Basses que restaven per construir, com podria ser la cuina, etcètera. Bé, doncs, què més necessitem?

Si anem al capítol de personal, ens trobem que ja hi ha declaracions –que les hem rebut tots els grups parlamentaris– de persones que ens diuen que són..., en aquest cas concret diu: «Sóc interina de presons que el passat mes de juliol vaig ser cessada per la incorporació d'una oposició que estava destinada a la presó de Puig de les Basses, quan la meua plaça d'interinatge no estava ofertada. Vostè sap que la seguretat és molt important. Ajudi'ns, per favor, que les presons es demassifiquin, que l'actual Govern de Convergència obri el Centre Penitenciari Puig de les Basses, que tingui més funcionaris en els patis, etcètera.» Per tant, tenim aquesta comunicació contínua amb la gent, que ens demana que es doni compliment a allò promès.

Hi havia, jo ho recordo també, en una de les preguntes que li vam fer en una de les iniciatives parlamentàries, que se'ns deia que aquí el Ministeri de Foment havia de fer no sé si un camí, uns accessos, etcètera. I resulta que, en relació amb aquest tema, també hem rebut diversos correus en els quals ens diuen: «L'accés a Quatre Camins i Joves» –diu– «és un accés tercermundista comparat amb el que hi ha actualment al Centre Penitenciari de Figueres. Llavors, per què en volen més, i no és motiu per no obrir-la ja, la presó? Si no, per la mateixa regla de tres, els funcionaris» –diu– «de Quatre Camins i Joves podríem negar-nos a accedir a aquest accés, on el senyor Parés diu que és per

aquest motiu que no s'obre la presó.» Ja ho veu, jo li ho lleigeixo exactament.

Vull dir que nosaltres i els funcionaris i moltes persones es pregunten el perquè no obren Puig de les Basses.

En la interpellació que li vàrem fer el passat...

El president

Senyora diputada, li recordo que li quedarà un minut, després, per a la rèplica.

Agnès Pardell Veà

No l'utilitzaré, ja li ho dic des d'ara, perquè tot el que li he de dir ja li ho dic. Doncs, en la interpellació presentada el passat mes de desembre, ja vam traure aquest tema; després, hi va haver una moció..., que, per cert, i pel que fa a aquest tema, es va establir un termini inferior al termini del compliment de la moció, que és el termini de tres mesos, en el qual es comprometia a presentar un calendari i una programació econòmica de recursos humans i materials per a l'obertura del Centre Penitenciari Puig de les Basses. Concretament, aquest termini finalitza el dia 24 d'abril –la setmana que ve–; avançins alguna informació sobre el tema, digui'ns quan obriran Puig de les Basses. Res més.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Per respondre, té la paraula l'honorable consellera.

La consellera de Justícia

Molt bé. Gràcies, il·lustre diputada. Agraeixo les seves paraules de benvinguda. Jo també em sento molt ben tractada en aquesta comissió; per tant, és un plaer venir.

Respecte del tema que ens ocupa, bé, durant l'exercici 2011, des del nostre punt de vista, en resultava impossible l'obertura, perquè, malgrat que l'obra civil va acabar al juny del 2011, restava fer tots els equipaments interns, tals com la bugaderia, la cuina, la fleca, etcètera. Tot això ja està fet, eh?, ara sí que podem dir que des de desembre de 2011 el centre penitenciari ja està preparat per a la seva obertura i només raons d'estricta disponibilitat pressupostària ens han aconsellat ajornar-ne l'obertura efectiva.

Per al seu coneixement, li puc dir també que el reequilibrament del contracte i la inclusió de totes les ordres de canvi que van suposar aquests equipaments que es van afegir durant l'any 2011 i que van pujar una xifra per sobre dels 12 milions d'euros, es van fer per acord de govern –per al seu coneixement, eh?– de 20 de desembre de 2011. Per tant, tot això ja està enllestit.

I, en aquest sentit, malgrat la situació pressupostària, el departament està enllestint, és cert, l'adaptació, l'ajustament i l'adequació de tot el personal i dels serveis necessaris per al centre penitenciari, amb l'objectiu de minimitzar l'impacte econòmic que suposa l'entrada en funcionament d'un equipament d'aquestes carac-

terístiques durant l'exercici 2012; o sigui, retirar l'impacte econòmic cap al 2013, però deixar-ho tot enllestint per intentar obrir a finals o a principis de l'exercici del 2013, però sempre si aquest ajustament ens el permet fer..., segons la disponibilitat pressupostària. Però, com vostè bé diu, farem a mans als senyors diputats, en compliment d'aquest punt en concret de la moció, tot el calendari que s'ha elaborat per programar econòmicament tant els recursos humans com els materials per a l'obertura, que permetrà tancar Girona i Figueras.

Respecte dels excessos, és veritat. Bé, jo, com deia abans, em vaig trobar també, igual que amb el conveni de l'Agència Catalana de l'Aigua amb el Catllar, un inici d'expedient signat per l'anterior Govern. Vull dir: un intent de fer un ramal no ha sigut una invenció meua. L'anterior consellera va lluitar perquè el ministre de Foment fes el ramal; el ministre de Foment no va voler, i jo ho vaig intentar també durant tot un any. I encara ho intento, perquè hi ha una carta de fa pocs dies a la ministra de Foment actual, que recorda aquesta voluntat, que recorda aquesta necessitat.

No sé com està l'accés de Brians. Jo he anat a Brians... I de joves..., de Quatre Camins, perdó. M'ho he trobat..., bé, vaig arribar-hi correctament, i és l'accés que teníem. Vull dir que si a ningú se li ha acudit que això era tercermundista fins a la data del dia d'avui, doncs, no sé, però tampoc deu estar tan malament, senyora diputada. Perquè, bé, el qualificatiu de «tercermundista» és una mica fort. (*Veus de fons.*) Sí, però ho posa com a exemple i s'ho fa seu. Perquè si m'ho diu a mi, s'ho fa seu.

Per tant, jo penso que hem de continuar lluitant tots plegats per tenir aquest accés a la presó de Puig de les Basses, independentment de l'obra civil, dels equipaments. Crec que és bo que no totes les conduccions hagin de passar pel centre de Figueras, i que puguin entrar-hi directament. Home, el camí és llarg, eh?, des que surts de l'autopista, passar Figueras i arribar a la presó; no sé si ho ha fet, però no és ràpid. Per tant, un accés directe des de l'autopista... I, a més a més, s'està treballant a l'autopista, en aquests moments s'hi estan fent obres i, per tant, la ràtio cost-benefici és de molt poc cost i molt el benefici que ens trobaríem en això. I, per tant, penso que no hem de renunciar a un intent que va començar l'anterior Govern i que, a més a més, penso que era encertat, que era correcte demanar això al Ministeri de Foment.

Per tant, ja li ho dic, la meua intenció és obrir al més aviat possible. Ja sé que no li agrada que digui «d'acord amb la disponibilitat pressupostària»; és cert, estem pagant els drets de superfície –no és 1 milió mensual, és 1 milió i mig, sí, de drets de superfície. Això tampoc ho he decidit jo, és el cost de l'obra tal com es va estructurar, no? I el que hem fet, quan vam incloure les ordres de canvi en la tramitació i es va aprovar l'acord de Govern del 2010, sí que vam aconseguir de l'adjudicatari un aplanament que rebaixa una mica els costos durant els anys 2012 i 2013, que són els més crítics des del punt de vista pressupostari. Però els costos són els que són –ja els coneixem–; els costos, doncs, es mantindran fins a l'any 2040 o 41, que és com està això previst. I, bé, intentar que sí, obrir, però

que l'impacte pressupostari sigui el que ens permet el pressupost.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, honorable consellera.

Preguntes

al Govern acumulades relatives a política de personal dels serveis penitenciaris (tram. 311-00941/09, 311-00942/09, 311-00943/09, 311-01004/09).

Ara passàrem a tractar conjuntament els punts números 7, 8, 9 i 12, que són preguntes formulades pel Grup Parlamentari Socialista, relatius també a aspectes sobre vacants de personal en centres penitenciaris, dotació per a ocupació de vacants, oposicions a juristes, psicòlegs, educadors i treballadors, i retribucions del personal dels serveis penitenciaris, incloses les del Pla d'iniciació a la promoció exterior i normalització horària del 2012.

Té la paraula la il·lustre diputada senyor Agnès Pardell.

Agnès Pardell Veà

Gràcies, president. Efectivament, estem aquí davant d'un conjunt de preguntes que fan referència al que podríem qualificar política de personal o recursos humans destinats als centres penitenciaris. He de dir, que també en aquest cas les preguntes 7, 8 i 9 foren presentades el mes d'octubre, i la pregunta 12 ho fou en el mes de novembre.

Tot i el decurs del temps, considerem que avui mantenim la seva vigència, ja que el nostre grup desitja conèixer quin és el posicionament de l'honorable consellera en matèria de personal. Després de dos mesos de conflictes, mobilitzacions, dures negociacions amb els sindicats, el Govern finalment va arribar a un preacord que els treballadors i treballadores dels centres penitenciaris el van acceptar, i, per tant, jo crec que ens hem de felicitar tots plegats que s'arribés a aquesta solució negociada. Jo crec que aquí els treballadors ja van donar mostra d'una gran responsabilitat i de sacrifici, tant pel que fa a aspectes retributius com pel que fa a condicions de treball.

La preocupació del nostre grup, expressada en les preguntes que se li han fet, gira al voltant de quatre temes: el tema de la cobertura de les vacants generades en els centres penitenciaris; què passa amb el tema d'ofertes públiques d'ocupació als centres penitenciaris; en el concret col·lectiu de juristes, psicòlegs, educadors, i treballadors socials, si hi haurà oposicions o si no hi haurà oposicions, i, finalment, què ha passat en el tema dels complements salarials.

Nosaltres quan vam fer la pregunta que fèiem respecte al manteniment o no de determinats complements salarials, ja també deixàvem obert el tema, en el sentit que aquests complements salarials s'havia de veure com

quedaven en funció de la negociació col·lectiva. I, per tant, des del respecte a la negociació col·lectiva, doncs, deixàvem el tema obert.

Jo crec que aquí hem trobat a faltar..., al llarg de tota aquesta negociació i al llarg d'aquests mesos, diríem, de conflictes i de mobilitzacions, hem trobat a faltar la seva veu, consellera. Hem escoltat la veu d'altres conselleres, concretament de la vicepresidenta, hem escoltat la veu del conseller d'Economia, però jo crec que amb el conflicte que hi havia i el personal implicat dels centres penitenciaris, doncs..., sí que sortia el director general de centres penitenciaris, però jo crec que ha faltat la seva presència, ha faltat la seva veu. Perquè, si no, fa una mica la impressió, honorable consellera, que en aquesta conselleria, per als temes econòmics mana la conselleria d'Economia, perquè quan posem damunt la taula temes d'economia, ens diu: «Bé, doncs, depèn de les disponibilitats pressupostàries.» Per tant, qui mana en temes d'economia? Efectivament –ja ho sabem, eh?–, és el senyor Mas-Colell, el conseller d'Economia. Però, és clar, si en aquests temes mana ell, i en els temes de negociació en qüestions de personal, doncs, qui ha negociat i qui ha portat la bandera és la vicepresidenta del Govern, la senyora Joana Ortega, clar, aleshores diguéssim que la consellera de Justícia, doncs... Quina és la seva opinió al respecte? Quin és el seu posicionament?

Nosaltres entenem que el departament ha de tenir una política de personal, de recursos humans, específica, que ha d'haver-hi unes determinades, diguéssim, especificitats pel que fa als centres penitenciaris. I jo crec que per això nosaltres li hem formulat aquestes preguntes. Si abans parlàvem de construccions i d'equipaments penitenciaris, doncs ara toca parlar de persones, perquè sota els equipaments hi tenim persones –hi tenim persones que jo crec que els devem respecte–; per tant, ells han de poder treballar en unes condicions dignes, i han de poder treballar amb unes determinades condicions d'estabilitat en el lloc de treball i en condicions. Perquè, clar, la pregunta nostra, aleshores, és: escolti, nosaltres pensem que ells han de treballar en condicions d'instabilitat laboral, de precarietat laboral? Perquè aquest és un tema que ens preocupa.

Què passa amb el tema de les vacants? Segons la moció aprovada, la 62/IX, de 19 de gener, aquí el que se'ns deia és que «es programarà la cobertura de les places vacants dels centres penitenciaris». Bé, doncs, d'acord, nosaltres ho vam acceptar. Ho vam negociar, eh? La nostra moció no estava en aquests termes. Hi estem d'acord: s'ha de programar, si cal. Jo vaig admetre aquest «si cal», i la diputada Elena Ribera, m'hi va insistir molt en aquest «si cal». Doncs, hi estem d'acord. Però ens agradaria conèixer, doncs, aquest «si cal» a què respon. És a dir, hi haurà uns criteris? No ho sé, eh?, que aquest punt de la moció té els quatre mesos –per tant, això no fineix fins al dia 24 de maig. Ens esperarem, però si ens pot avançar alguna cosa pel que fa al tema de les vacants –quins són, per exemple, els criteris a tenir en compte en la seva programació–, doncs, ens ajudarà.

Pel que fa, per exemple, al tema d'interins, etcètera. Doncs, aquí també ens agradaria saber, conèixer què

ha passat amb el tema dels interins amb relació al Centre Penitenciari Puig de les Basses, perquè en un principi aquí es va dotar el Cos de Tècnics Especialistes de Serveis Penitenciaris amb 428 places, més 42 addicionals, i en canvi, després, quan ja varen sortir publicats els nomenaments, eren de només 342. Per tant, aquí hi ha hagut una variació. Suposo que la resposta pot anar pel tema de les disponibilitats pressupostàries, però alguna qüestió ens interessaria conèixer sobre aquest tema.

Aleshores, ens preguntem si és veritat que el 80 per cent del personal de rehabilitació de l'àmbit penitenciar es troba en una situació d'interinatge? Aquestes són les informacions que nosaltres rebem, però, clar, vostè em pot dir: «Escolti, vostè no disposa de bones fonts d'informació.» Doncs, ja ho accepto. Per tant, li demano que em respongui sobre aquesta qüestió.

I després ens agradaria també que ens avancés, que ens fes una valoració..., tot i que també li he de dir que nosaltres avui mateix entrarem una petició de compareixença dels sindicats que han signat l'acord i també del director general de Serveis Penitenciaris, perquè ens facin una valoració de l'acord signat, que no és altra cosa que la pròrroga de l'acord que hi havia sobre condicions de treball. Però sí que ens agradaria que fes una valoració per la seva part, doncs, de com ha anat aquesta negociació i quin és el balanç que ens fa.

Tot això, amb una intenció molt clara, honorable consellera, de donar una visió d'allò que veu l'honorable consellera en aquests temes, i pel fet que tenim un full de ruta també en temes de recursos humans i temes de personal.

Res més, i moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, il·lustre diputada. Hi ha una pregunta, també, del Subgrup de Ciutadans, relativa a la situació penitenciària, que seria oportú que la poguéssim formular ara en un mateix paquet. Té la paraula la il·lustre diputada senyora...

Carmen de Rivera i Pla

Si a la consellera li sembla bé.

(*Veus de fons.*)

El president

Molt bé.

Carmen de Rivera i Pla

No, jo com digui la consellera.

La consellera de Justícia

Jo no tinc cap problema a respondre separatament, eh?

Carmen de Rivera i Pla

Fem, primer, que contesti a la diputada Pardell, i després ja preguntaré jo, president.

El president

Endavant.

La consellera de Justícia

A veure, anem per parts; no sé si pel mateix ordre, però jo intentaré... Respecte de la meua veu, home, sí que li puc dir que potser no va escoltar la meua veu a nivell mediàtic. Però, miri, jo per la poqueta experiència que tinc en el món de la negociació i de l'intent de posar dues parts d'acord, crec que parlar i posar els acords o les propostes d'acord mediàticament en els mitjans no afavoreix una negociació. Per tant, aquesta va ser una decisió conscient, volguda, però que en cap cas va ser..., o ningú pot dir que no em vaig fer càrrec del tema. I els mateixos representants dels treballadors ho saben, perquè jo vaig intervenir en la negociació directament, però d'una manera discreta, que crec que és la millor manera per arribar a un acord. Perquè totes les interferències públiques en un procés negociador, tots els experts saben que el que fan és perjudicar la negociació, no afavorir-la.

Per tant, aquesta va ser una decisió. Jo em vaig prendre molt seriosament la necessitat d'arribar a un acord amb els treballadors, per ells i pel departament, i era un punt, un moment conflictiu des de molts punts de vista. Estàvem, a més, jugant amb els drets fonamentals dels interns –que d'això ningú n'ha parlat–, perquè hi va haver un dia en què els drets fonamentals dels interns es van posar en perill, fent un *tour de force* al Departament de Justícia. I des del meu punt de vista, la millor manera de portar aquest tema era des de la discreció.

Afortunadament, a dia d'avui, podem dir que l'acord es va tancar i crec que d'una manera satisfactòria per les dues parts. Per tant, això és el que li puc dir, d'una manera una mica més personal, de com jo vaig portar la negociació.

Respecte de com va quedar la negociació? Doncs, bé, el 21 de gener es va tancar l'acord. El dia 7 de febrer es va ratificar pel personal de les presons, amb un 60 per cent d'acceptació del personal penitenciar. I l'acord es va ratificar finalment a la Taula General de la Funció Pública, el proppassat 16 de març de 2012. El mateix acord contempla el manteniment de l'anomenat Programa de normalització i horaris –PINHO–, que ja estava contemplat en l'anterior acord vigent del 2006 i 2011, que ha quedat integrat, a efectes 1 de gener del 2012, en el complement específic anual dels llocs de treball de l'àmbit de règim interior, que és el que volien els treballadors que s'hagués fet abans, però que no s'havia fet. I, per tant, ha quedat integrat en el complement específic.

I respecte de l'altre complement –l'anomenat popularment PIPE–, que era el complement d'incentivació de presència efectiva, que va concloure –que era un pro-

grama només i va concloure la seva aplicació el 31 de desembre del 2011–, ha quedat: s'ha decidit mantenir de mutu acord, amb un complement de similar naturalesa –no amb aquest nom, però amb un complement de similar naturalesa–, d'acord amb les noves i actuals circumstàncies econòmiques i d'organització del treball dels treballadors i de mutu acord per les parts. Per tant, jo crec que aquí, que les parts arriben a un acord, doncs, s'ha de recolzar l'acord i, a més a més, estar ben contents que un acord sindical, en un moment tan crític com aquest, s'hagi pogut tancar sense una especial situació de perjudici per al servei públic; que hauria pogut passar, però gràcies a la professionalitat de tot el personal de presons –tant els treballadors, com la direcció, etcètera–, doncs, s'ha pogut arribar, penso, a un bon acord.

D'altra banda, em parlava de la situació dels interinats, els interins. Doncs, sí, li puc dir que en molts centres penitenciaris tenim un interinatge molt elevat, i fins i tot això ja és molt més elevat encara en els centres de justícia juvenil. Hi han centres de justícia juvenil on el cent per cent del personal és interí, no és funcionari. Però, clar, això per què? Perquè oposicions fa més de set anys que no es convoquen, i així estem. És més, dels psicòlegs de l'àmbit de presons... Perquè s'han desenvolupat, en exercicis anteriors..., de psicòlegs de caire general, del Cos General de Psicòlegs de la Generalitat, s'han celebrat oposicions. Però del cos de psicòlegs de presons, mai s'ha convocat una oposició –mai.

Per tant, doncs, la situació també deriva d'una gestió que s'ha dut a terme durant molts anys, que no ha previst –o que ningú ha demanat– la convocatòria d'oposicions. Intentarem posar-hi solució al més aviat possible, i sempre que, com deia abans, s'aixequi la situació actual que, per un moment de contenció, s'ha decidit no convocar oposicions, com bé saben vostès, durant aquest exercici 2012.

Però realment és cert que el personal de presons, potser no tant de vigilància, però sí que el de l'àmbit general d'execució penal, que fa tot el suport als jutges, als psicòlegs, als juristes, doncs, la veritat és que no hi ha hagut molta preocupació per convocar oposicions per a aquest personal, que d'altra banda vull deixar palès aquí la gran professionalitat i la gran responsabilitat que tenen en l'exercici de les seves funcions i en el desenvolupament de la seva feina; la veritat és que és un personal amb una vocació de servei, com no pot ser d'una altra manera dins de l'àmbit penitenciar, absolutament admirable.

Respecte de la previsió de cobertura de vacants, doncs, com deia abans per al personal de jutjats, l'acord de Govern de 28 de febrer del 2012 preveu la possibilitat de contractar interins per a vacants per a tot l'àmbit d'execució penal, íntegrament.

I respecte de les places que es van convocar i que no s'hi han pogut incorporar tots els que van aprovar l'oposició, són 470 places, les convocades, 342 treballadors ja han sigut nomenats com a funcionaris i ocupen els corresponents llocs de treball. Una trentena dels que van demanar Puig de les Basses ja s'han

incorporat a altres centres de manera provisional, i la resta esperem que durant l'any 2012 s'aniran incorporant a altres centres provisionalment, fins que arribi el moment en què puguin ser traslladats al destí que van demanar, que era el de Puig de les Basses, en el moment que obri.

No sé si he contestat totes les qüestions que m'ha plantejat. Aquesta és la meva resposta.

El president

Moltes gràcies, consellera. (*Veus de fons.*) No vol replicar...

Pregunta

al Govern sobre la situació del sector penitenciar (tram. 311-01364/09)

Doncs, ara sí, passaríem a formular la pregunta –és una sola pregunta– del Subgrup de Ciutadans, relativa a la situació penitenciària.

Té la paraula la il·lustre diputada Carmen de Rivera i Pla.

Carme de Rivera i Pla

Gracias presidente. *Consellera*, para agradecerle la comparecencia y darle la bienvenida, junto con las personas que la acompañan de la *conselleria*.

Respecto a esta cuestión, las preguntas que se trasladaron para ser contestadas oralmente por usted, han sido sobrepasadas por los acontecimientos y por la aprobación de los presupuestos para el año 2012, en cuanto a su impresión sobre el sector penitenciario –quizás una de ellas, no? Porque a pesar de que no se han incluido recortes en las partidas de gastos de personal para agentes penitenciarios, sí que incluyen recortes de casi 9 millones de euros en remuneraciones del personal, que baja de 235 a 226 millones de euros y, por tanto, supone un recorte de un 3 por ciento aproximadamente.

Y pensamos que no es la mejor medida para asegurar la motivación y la correcta prestación de servicios por parte de los funcionarios de prisiones, que aun así y todo lo hacen, como usted acaba de reconocer cuando ha contestado a la diputada Pardell, y que nosotros todos sabemos en qué entorno y en qué condiciones prestan los servicios, sus servicios, el personal que trabaja en prisiones.

Pero la pregunta base y que centró esta serie de preguntas fue motivada por la especial gravedad de unos hechos o de unos acontecimientos ocurridos los pasados días 30 y 31 de diciembre del 2011 en el Centro Penitenciario Brians 2, donde se protagonizaron sendos incidentes de violencia, incluyendo agresiones, por parte de los internos, a funcionarios de dicho centro.

En concreto, el día 30, en el módulo 1, dos internos protagonizaron una reyerta en el patio, recibiendo, uno de ellos, catorce puntos de sutura en la cara. O sea, que no era una discusión, sino que verdaderamente se trataba de una reyerta. Y solo la gran profesionalidad de los funcionarios allí presentes consiguió reducir a

estos internos. Yo creo que..., vamos, entendemos que, dada la tensión y la gravedad de la pelea, pusieron en riesgo, bueno, no diríamos su vida, pero sí su integridad física para evitar una desgracia mayor.

Al día siguiente –esto ocurrió el día 30 de diciembre–, el 31, en la cola de medicación, por lo visto un interno empezó a increpar a los profesionales que estaban desarrollando esta labor, que empezaron a ordenarle que se calmara, pero este interno hizo caso omiso y agredió violentamente a los funcionarios, propinando dos puñetazos en la cara de uno de ellos. Los funcionarios consiguieron reducir a este interno, pero al mismo tiempo, y aprovechando la escena de incertidumbre que se produjo, una funcionaria que controlaba el acceso al patio del módulo no pudo evitar que otros dos internos se saltaran el control de acceso a la sala, cogiendo uno de ellos por la espalda a un funcionario y propinándole una patada en medio de la cara. Solo la actuación del resto de funcionarios consiguió que se restituyera el control.

A esto debemos añadir que ese mismo día dos punzones fueron requisados a los internos recluidos en el departamento especial del régimen *tancat*, y que se produjo una autolesión importante de un interno del módulo 9 –que es teóricamente un rincón sin drogas– y un aislamiento en el módulo 8 –también del rincón sin drogas.

Todos estos hechos, desde nuestro punto de vista, sacan a colación la falta de recursos y de medios humanos y materiales de los funcionarios en el Centro Penitenciario Brians 2, y hacen preguntarnos acerca de qué medidas está tomando el Departament de Justícia para mejorar la situación de este colectivo, y qué medidas se piensan tomar para que episodios de violencia, como los que acabamos de comentar, no vuelvan a producirse o, como mínimo, los funcionarios, las personas que prestan allí sus servicios tengan una garantía de indemnidad, digamos, como mínimo de mayor seguridad o la máxima seguridad que se pueda prestar.

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ara, per respondre, té la paraula l'honorable consellera.

La consellera de Justícia

Bé. Gràcies, senyora diputada. Sembla que vostè qüestionava l'atenció i la importància que el Govern de la Generalitat dona al servei penitenciari arran de dos fets puntuals i aïllats que vostè ha descrit amb tot luxe de detalls, però que, clar, quan de vegades diuen: «Pensi que els funcionaris de presons fan la seva feina en un entorn i unes condicions que són...» Bé, és que parlem de delinqüents. I parlem de delinqüents violents, moltes vegades. I parlem d'una situació, doncs, que no és idíl·lica. I precisament per aquest motiu aquestes persones han sigut condemnades –moltes d'elles, altres no– per delictes violents, evidentment, i estan a la presó.

Per tant, el que hem d'intentar és evitar que els interns es barallin. Crec que amb el currículum que tenen molts

d'ells, diria jo que és impossible, perquè depèn de la seva voluntat. El que s'ha d'intentar és mantenir un clima tranquil i que els funcionaris es puguin recolzar entre ells, estiguin degudament formats, preparats i amb totes les eines de defensa necessàries, estris que siguin adients per anullar de la millor manera possible, per reduir de la millor manera possible, i sempre d'una manera proporcionada, els actes violents que pugui tenir, doncs, una persona que està en un centre penitenciari precisament pel fet de ser violent, no?, i de vegades, doncs, violent fins al límit d'haver comès un delictes pel qual se l'ha condemnat. De vegades això ho perdem de vista, perquè sembla que un centre penitenciari sigui un centre educatiu. I no és un centre educatiu, és un centre on hi ha gent que és violenta, i s'ha d'intentar mantenir la pau, encara que amb dificultats.

Tot i això, som el segon país d'Europa en plantilles penitenciàries, després de Suècia. La ràtio intern/funcionari és la segona, i per sobre, evidentment, de la resta de l'Estat. O sigui, que no podem dir que els funcionaris presten la seva actuació de manera precària, estan recolzats pels seus companys i són un nombre suficient de persones per mantenir la pau, que és el que acostuma a passar, perquè cada dia té vint-i-quatre hores i cada dia aquests processos de certa violència es poden produir. I, de fet, a les presons hi ha hagut i hi ha temes de baralles entre interns, que és el lloc en què moltes vegades és més difícil de limitar.

Per tant, crec que, des d'aquest punt de vista, aquest Govern ni ha canviat el nombre de funcionaris..., no s'ha amortitzat cap plaça ni es té intenció d'amortitzar. El tema de la interinitat i titularitat de la plaça és diferent, eh? Però que continuem en la mateixa línia.

I, d'altra banda, tot i que als de fora, les persones que no vivim normalment el dia a dia de les presons, ens sembla un fet molt greu el que va succeir els dies 30 i 31 de desembre, que és al que vostè es refereix, a la presó, al Centre Penitenciari Brians 2, jo li puc dir que aquests fets es van qualificar com a lleus i menys greus, és a dir, no es van qualificar ni com a greus ni com a molt greus, com molts dels que es produeixen en els centres penitenciaris habitualment.

Per tant, home, a mi no m'agradaria que es dubtés de la qualificació que es va fer –igual que jo no he dubtat mai de cap altra qualificació que ha pogut fer o fer-se per un funcionari o un servei penitenciari a qui correspon fer aquesta feina de la qualificació dels fets per un determinat succés–, perquè crec que en el nostre sistema tenim eines suficients, o mitjans suficients, per aclarir si un fet s'ha qualificat o qualificat indegudament, des de l'administratiu –des de l'àmbit administratiu– fins al judicial i fins als mitjans del Síndic de Greuges, autoritat de la tortura. O sigui, que evidentment el que hem de fer és recolzar els nostres funcionaris perquè prestin les seves funcions d'una manera adient i puguin defensar-se d'aquests successos aïllats, o menys o més; que no ho són, aïllats, que passen tots els dies i que són producte d'aquesta tensió i del tipus de persona que ingressa en un centre penitenciari.

El president

Molt bé. Moltes gràcies, consellera. S'han esgotat, amb la primera intervenció i amb la resposta, els cinc minuts dels quals disposaven tant la diputada com la consellera.

Pregunta

al Govern a respondre oralment
en comissió sobre la construcció del Centre Penitenciari Els Plans, de Tàrrrega (Urgell)
(tram. 311-00945/09)

I passem a formular ara la pregunta del Grup Parlamentari Socialista sobre la construcció del Centre Penitenciari Els Plans, de Tàrrrega. Té la paraula la il·lustre diputada senyora Agnès Pardell per cinc minuts entre tot.

Gràcies.

Agnès Pardell Veà

Gràcies, president. Ja sap que el temps no és la meua especialitat; no controlo el temps. Prego que em vagi advertint, però no sé si en sortirem. Pari el temps... (*L'oradora riu.*) Gràcies, president, gràcies.

Bé. De nou tornem aquí, a la comissió, per plantejar un tema relatiu a la necessitat de la construcció del Centre Penitenciari Els Plans de Tàrrrega.

Aquest centre ha estat objecte de diverses iniciatives parlamentàries per part del nostre grup; concretament vam presentar, en el mes de juny de 2011, una proposta de resolució referent a la constitució dels drets de superfície, que no va reeixir per la votació en contra que va fer Convergència i Unió; després, també en el mes de juny de 2011, vam presentar una esmena al pressupost; en el 2012 hem presentat de nou una esmena al pressupost; en el passat més de desembre, el grup parlamentari va presentar una interpellació; de nou, en la moció 62/IX, de 19 de gener, aprovada per tots els grups parlamentaris, ja es va incloure en un punt 1 «continuar amb el desplegament del Pla nacional d'execució penal 2008-2013», en què està inclòs el Centre Penitenciari Els Plans de Tàrrrega, tot i que en ell es deia «revisat i actualitzat».

Aquesta revisió i actualització, jo m'imagino que anirà a l'alça, cada vegada més necessitem més places penitenciàries, perquè després dels anuncis que fa el conseller d'Interior de necessitat de reforma del Codi penal, això vol dir que cada vegada necessitem més centres penitenciaris. No podem disminuir les places necessàries.

El nostre grup ja li anuncio ara que no renunciarà, continuarà presentant, doncs, peticions respecte a aquest centre, perquè entenem que compleix una doble funció. Per una part, atendre la necessitat de places que té el sistema penitenciari català. No es podrà tancar la presó Model de Barcelona, si no es construeix el centre penitenciari de Tàrrrega, perquè el centre penitenciari de Zona Franca és un centre de preventius. Parlem d'inversions que formen part, ho repetixo, una vegada més, de la política social.

Per altra part, la construcció del centre penitenciari significa una injecció econòmica molt important per al nostre territori, d'inversió, de creació d'ocupació, i esperem que el dia que s'hagi de donar compliment a la moció, doncs, puguem veure en què es concreta aquest desplegament del pla nacional i aquesta revisió i actualització.

Nosaltres ja sabem que en el 2012 no hi ha cap partida pressupostària per a aquest centre, però sí que ens agradaria conèixer quina és la seva previsió; i no nosaltres, sinó l'Ajuntament de Tàrrrega, la comarca del Pla d'Urgell, la comarca de l'Urgell, ateses les expectatives de dinamització econòmica que s'han generat al voltant d'aquesta construcció.

I aprofito –aprofito l'avinentesa–, perquè ahir llegia a *La Vanguardia*, que no és pas un diari ni sospitós de ser d'esquerres ni molt menys... (*Veus de fons.*) Exacte. Un diari que diu, dimecres 18 d'abril..., un article d'un columnista –que jo sí que recomano la seva lectura–, que és Andy Robinson, que ens diu: «El Fons Monetari Internacional critica l'ajust espanyol per l'efecte recessiu.» Carai! Vaig pensar: «Aquest Fons Monetari Internacional, doncs, té raó. Allò que hem estat dient des de l'esquerra, ara resulta que ho diu el Fons Monetari Internacional.» Diu: «Un ajust més moderat, més ben adaptat hauria estat preferible. Els mercats exigeixen ajustos i després s'espanten del seu impacte.» Doncs, això és, una mica, el missatge que nosaltres venim a dir. Pensem que quan parlem de la construcció del Centre Penitenciari Els Plans, de Tàrrrega..., que, ho repeteixo, sé que no és per al 2012, però pensem en termes de necessitat –necessitat de places penitenciaris, que jo continuo mantenint que existeix aquesta necessitat, i sense reformar el Codi penal, eh? Nosaltres estem totalment en contra de la reforma del Codi penal, només faltaria. I des del punt de vista també de les nostres terres.

Per tant, ens agradaria saber quina previsió hi ha. Si ens pot avançar alguna qüestió d'aquests estudis que fan o dels treballs que fan respecte a la revisió i actualització del Pla nacional d'execució penal 2008-2013.

Res més, i moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ara té la paraula l'honorable consellera per respondre.

La consellera de Justícia

Moltes gràcies, president. Respecte de la revisió del Pla d'execució penal, doncs, efectivament, l'estem fent, perquè malgrat que diu que cada vegada hi han més interns, doncs..., primer: aquest any 2011, per primera vegada el nombre d'interns, amb relació al 2010, s'ha estancat; estem en els 10.500 –al voltant, ara; com que això, aquesta xifra canvia cada dia..., però al voltant d'aquesta xifra–, quan la xifra prevista i que va provocar la construcció de determinats equipaments penitenciaris establia el nombre d'interns previstos per a finals de l'any 2010 i 2011 per sobre dels 12.000. Per tant, en tenim, en aquests moments, 1.500 menys dels previstos. Li recordo que a la presó de Tàrrrega està previst, en un

disseny d'ocupació, segons el mateix projecte i el mateix departament..., de 750; o sigui, que és el 50 per cent d'aquest nombre d'interns que no s'ha complert.

I amb això enllaçaré amb el que diu vostè del periodista de *La Vanguardia*, perquè és cert, les obres públiques dinamitzen l'economia, evidentment. Però s'ha de pensar quines obres públiques poden directament dinamitzar l'economia, i quines, indirectament o transitòriament. Directament, evidentment posar en marxa un corredor mediterrani en aquests moments dinamitzaria l'economia d'una manera espectacular, perquè és l'expectativa feta realitat del fet que es crearà més riquesa, no?, perquè està en la zona on efectivament la riquesa existeix i serveix per nodrir la resta de l'Estat.

Però, clar, fer una presó per dinamitzar i crear riquesa durant una construcció i que després no sigui necessària, això és el que es diu –o en diuen els economistes– «els efectes indirectes» d'una obra pública o d'una construcció, que en un moment de crisi... No són aquells a què fa referència el periodista de *La Vanguardia*. Ell fa referència a aquelles obres públiques que realment creen riquesa manifestament d'una manera... No hem d'oblidar que moltes obres públiques són per crear confort, i evidentment tots volem obres públiques que millorin les condicions, creïn confort, millorin la situació d'un determinat territori. Però en aquests moments hem de pensar a esmerçar els esforços en les obres públiques que generaran més riquesa, no només les que ens donaran un confort o que dinamitzaran el territori transitòriament.

D'altra banda, li recordo també –no les he portat, però si vol les hi faré a mans– unes declaracions de l'alcalde de Sant Joan de Vilatorrada, que va fer fa poc temps al diari –i del poble en general–, que deia que estaven molt decebuts de la presó de Lledoners, perquè els havien promès molta riquesa i molta dinamització, i que, clar, ells veuen que la presó és un lloc tancat, que allí no passa res, allí no hi ha cap tipus de dinamització, ningú compra res al poble –el subministrament es fa, doncs..., evidentment, és més econòmic comprar per a totes les presons conjuntament, que no anar a la botiga del poble–, i que estaven molt decebuts dels que els havien promès dinamització del territori; per tant, això pot ser que no sigui tan dinamitzador –des d'aquest punt de vista, eh?, té una part que no li nego el punt de realitat.

Però, en qualsevol cas, miri –atès que toquem aquest tema–: aquesta presó es va adjudicar el 18 de novembre del 2010, i es va adjudicar per un import de 120 milions d'euros; això comptant que no hi hagin desviacions de pressupost, ordres de canvi –que vostè sap que això és pràcticament inevitable, avui dia; s'hauria d'intentar evitar–, i per a 750 places. Si només dividim la inversió que aquesta presó..., el cost que aquesta inversió suposa per plaça, ens surt una xifra de més de 160.000 euros per plaça. És a dir, que cada plaça ens costa –per fer l'equivalència, eh?– 30 milions de pessetes. O sigui, crec que aquest projecte, en qualsevol cas, s'haurà de revisar a la baixa, perquè ni ara, però ni el novembre del 2010, aquest projecte era econòmicament viable tal com estava la situació del país. Fins i tot el mateix adjudicatari ja ho diu, que molts dels elements més ornamentals i més rics d'aquest projecte, doncs, s'haurien de poder revisar.

Per tant, això és el que es fa en aquests moments, decidir sobre totes aquestes qüestions i aquests aspectes que s'han de preveure i que s'han d'ajustar al que tenim, ni més ni menys.

Moltes gràcies.

El president

Molt bé. Moltes gràcies, honorable consellera. Li queden trenta segons generosos per a la rèplica, il·lustre diputada senyora Agnès Pardell.

Agnès Pardell Veà

Doncs, tres qüestions. Primera: m'alegro que hagi llegit l'article de l'Andy Robinson i sàpiga exactament tot el que hi diu. No sabia que fos entusiasta, com jo, d'aquest periodista, d'aquest columnista.

Segona: les places són necessàries, sí o no? El que necessitem saber i tenir clar és això, perquè sentim declaracions que són totalment contradictòries. Tenim, en els pressupostos del 2012 –per tant, des de fa dos mesos–, que ens diu que augmenten les places. Per tant, aquí volem saber: són necessàries o no són necessàries? Perquè efectivament, si no són necessàries, no cal construir centres penitenciaris. Això és obvi, estem amb vostè, en aquest sentit.

Tercera: tindrem Centre Penitenciari –revisat– Els Plans, de Tàrraga, sí o no?

El president

Molt bé. Moltes gràcies, senyora diputada. Doncs, l'honorable consellera també té una mica més de trenta segons per contestar.

La consellera de Justícia

Bé. Com ha dit vostè, el més important és que sigui necessari. Jo li dic que tenim 1.500 interns menys que els que estaven previstos en el moment en què es van preveure aquestes obres. Doncs, miri, hem d'acabar de decidir-ho. Però li faré a mans –i això em comprometo a donar-li-ho– la presentació dels resultats de tota l'estadística, que vaig presentar deu fer un mes i mig, de l'any 2011, comparativa –estadística, eh?, només– amb el 2010, perquè vegi una mica l'evolució. Per primera vegada hi ha una davallada de la població també immigrant, que es confirma i que es manté –recordi vostè que hi ha un 40 per cent de població immigrant–, la circular d'estrangeria també funciona molt bé. Per tant, tenim elements que entren en joc en aquest moment, que donen els primers fruits, i crec que és el moment de prendre una decisió seriosa, fruit de les circumstàncies; les circumstàncies canvien i no passa res, però això també és un tema que quedarà enllestit quan presenti la revisió del pla.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies

Pregunta

al Govern sobre el règim de permisos per als interns dels centres penitenciaris (tram. 311-00944/09)

Ara passem a formular la pregunta, també formulada pel Grup Parlamentari Socialista, sobre règim de permisos per als interns dels centres penitenciaris.

Té la paraula la il·lustre diputada Agnès Pardell.

Agnès Pardell Veà

Gràcies, president. Bé. Aquesta pregunta la vam formular el passat mes d'octubre, arran d'una informació que es va publicar en el diari *Ara*, amb el títol «Justícia vol accelerar les llibertats condicionals». Aquesta pregunta, entenem nosaltres que avui manté la seva vigència, i necessitaríem conèixer i tenir dades al respecte. Em refereixo, com vostè ja deu saber, a les declaracions que va fer el director general de centres penitenciaris, quan deia: «Nosaltres plantejem estratègies per baixar una mica l'augment de la població reclusa.» No m'ho he inventat jo, eh?, això de «l'augment de la població reclusa», això és del mes d'octubre de 2011 –«l'augment de la població reclusa».

En el programa pressupostari 2013, que figura en el pressupost també del 2012, a serveis penitenciaris i mesures penals alternatives, es diu amb tota claredat, dins del que són els objectius estratègics: «Desenvolupar el Pla d'equipaments penitenciaris per donar resposta al creixement de població i garantir les condicions del model d'execució penal.» Tot això és per dir-li que estem on estàvem.

De les paraules del director general es dedueix que existeix una estratègia; una estratègia que no la coneix ni el Parlament ni aquesta comissió i que la volem conèixer. Honorable consellera, es cert que es segueix una estratègia per reduir aquesta població reclusa? Estratègia, que, per altra part, efectivament, una fa referència al que és la població estrangera, i l'altra és la població, en diríem, nacional. Com volem donar compliment a tota la nostra obligació de reinserció penitenciària? Com es concreta el pas del segon al tercer grau, del tercer al quart grau? Necessitem conèixer, necessitem saber.

Ens diu aquí, el director general, que hi haurà una circular en la qual es concretarà, doncs, com pensen dur a terme totes aquestes mesures; però, clar, nosaltres no coneixem aquesta circular. Segurament, es culpa nostra de no haver-nos preocupat per conèixer-la, d'acord, però tenim l'oportunitat de preguntar-li-ho i ens agradaria saber com està aquesta qüestió.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Per respondre, té la paraula l'honorable consellera.

La consellera de Justícia

Senyora diputada, li puc dir que el règim de permisos no ha canviat, no hi ha hagut cap canvi en aquest sen-

tit, i que és cert que valorem la possibilitat d'avançar una mica la llibertat condicional respecte del tercer grau, però d'acord amb els equips de tractament que proposen això. Hem fet una anàlisi paral·lela a la que fa la resta de l'Estat, i l'Estat té un índex de població amb llibertat provisional molt més elevat que el que té Catalunya. I hem vist que el tercer grau, dins dels límits que tenen les gradacions que estableix el codi i el reglament, etcètera, que té una certa flexibilitat, doncs, s'aplica d'una manera més curta a la resta de l'Estat, més llarga aquí –parlo del tercer grau–, i viceversa: més llarga la llibertat condicional en la resta de l'Estat, més curta a Catalunya.

Com que no és un tema que pugui incidir directament en l'àmbit de la seguretat, perquè recorde a tots els diputats –tot i que ja ho saben, evidentment– que el tercer grau ja implica, tot i que es dorm a la presó, estar en llibertat la resta del temps, doncs, pensar en la possibilitat..., que a més a més és una demanda dels interns: «Si jo m'estic portant bé i tal...» I estem avaluant el compliment i incompliment d'aquestes llibertats provisionals en altres territoris –a Catalunya, per tant, no hi ha encara cap circular de llibertat provisional–, estem fent aquests estudis i, per tant, el que li puc dir en aquest moment és que els estudis tenen aquest contingut i que no ha canviat el règim horari ni de permisos ni de motivació dels permisos, ni de segon, tercer, ni llibertat condicional.

El president

Moltes gràcies. La senyora Agnès Pardell vol replicar?

Agnès Pardell Veà

No, no..., cap rèplica. Simplement, preguntar-li quan pensen finir, quan pensen que estarà finit aquest estudi amb què es podran ja tenir les dades al respecte?

El president

Moltes gràcies. Consellera, per respondre.

La consellera de Justícia

Penso que podríem tenir-ho d'aquí a un mes o dos mesos, perquè el director l'altre dia em va dir que ja tenia moltes dades valorades i que un dia faríem una sessió per valorar ja més en conjunt el que suposaria tot això. O sigui que d'aquí a un mes o dos podríem tenir alguna valoració.

El president

Molt bé, moltes gràcies.

Preguntes

al Govern acumulades sobre la decisió de suprimir llocs de treball a l'Administració de justícia (tram. 311-01073/09) i sobre l'impacte de les retallades en les oficines judicials (tram. 311-01074/09)

Ara passem a formular conjuntament, si els sembla bé, les preguntes números 13 i 14, formulades pel Subgrup Parlamentari de Ciutadans, amb relació a la decisió de suprimir llocs de treball a l'Administració de justícia, i l'impacte de les retallades a l'oficina judicial.

Per formular conjuntament aquestes preguntes, té la paraula la il·lustre diputada Carmen de Rivera.

Carmen de Rivera i Pla

Gracias presidente. Honorable *consellera*, estas dos preguntas se tramitaron el pasado 24 de noviembre del 2011, pero pese a todo siguen de actualidad.

En febrero de 2011 se aprobó un acuerdo de gobierno que permitía cubrir plazas vacantes o los puestos de refuerzo de la Administración de justicia hasta un máximo del 50 por ciento. Esto solo permitía cubrir el 50 por ciento de las vacantes resultantes de la toma de posesión de nuevos funcionarios procedentes de la oposición de tramitadores. Con lo que, *de facto*, esto supone una reducción de un número importante de tramitadores, lo que provoca un enlentecimiento en la tramitación de los procedimientos y, en definitiva, un peor servicio al ciudadano.

Lo cierto es que la Administración de justicia..., los juzgados están colapsados por falta de personal, que no dan abasto para atender al creciente número de asuntos que se están dando, sobre todo en el ámbito laboral, según demuestran las estadísticas publicadas por el Consejo General del Poder Judicial, que solo en Cataluña nos indican que ha habido un 12,9 por ciento más de despidos que en el año 2011..., 2010 –perdón–, y no olvidemos que se trata de asuntos preferentes.

Por otra parte, *consellera*, la situación de los juzgados de ejecutoria es muy preocupante, ya que incluso se han dado casos de penas de prisión que prescriben por falta de personal para tramitar las ejecuciones. Por ello, nuestra pregunta es: ¿Piensan ustedes adoptar medidas y reforzar los juzgados de lo social y de ejecutorias, y todos aquellos donde se indique un aumento substancial de asuntos en marcha?

Además, hemos acumulado la pregunta 14, y le preguntamos cuál es su valoración al respecto y si piensa tomar medidas para paliar los posibles problemas derivados de los recortes en medios materiales, como son, por ejemplo, que se han suprimido agendas, que se han reducido servicios de limpieza; no se permiten, por ejemplo, en los juzgados de lo social –ha tenido conocimiento esta diputada– la encuadernación de las sentencias. No se están encuadernando las sentencias y se limitan a meterlas en un multi-fín, a hacerles dos agujeros y ponerlas en una estantería..., –o sea, a mal ordenar– pero lo que supone la encuadernación de sentencias, que al fin y al cabo cuando alguien va a pedir una certificación se va al

libro de sentencias. No hay bolígrafos casi, ni papel. O sea, están los funcionarios..., no solo tienen muchísimo más trabajo, sino que tienen muchísimos problemas con los medios materiales puestos a su disposición.

Nada más, *consellera*. Gracias.

El president

Moltes gràcies. Per respondre, té la paraula l'honorable consellera.

La consellera de Justícia

Moltes gràcies. Doncs, miri, jo discrepo de vostè, perquè si un dia no hi ha paper o no hi ha..., ja ens n'assabentarem, no es preocupi que ens n'assabentarem. I pot ser que en un moment donat..., com em van dir un dia en una compareixença, que no hi havia tòners. Perdoni, s'havien canviat totes les impressores del jutjat i la mateixa empresa no tenia tòners per portar-los el mateix dia que les impressores, i van estar quaranta vuit hores sense tòner de la nova impressora. Per tant, això, malauradament, de tant en tant passa, però sense que hi hagin problemes de subministrament, ni sense que hi hagin problemes de res.

Respecte a les agendas, és cert, sí, hem suprimit les de paper, perquè pensem que si a mitjans del 2016 tothom ha de treballar en un jutjat sense papers, home, podríem començar per fer els assenyalaments a l'agenda electrònica que tothom té a la seva disposició. I ens hem posat l'esforç que tothom utilitzés per primera vegada les agendas electròniques.

El primer moment és de rebuig, però ara ja tothom comença a dir que, home, el tema de l'agenda electrònica, doncs, està molt bé. Ja sabem que els canvis costen. I els canvis en un elefant com és el poder judicial, en el sentit més ampli de la paraula, que va molt a poquet a poquet... (*La consellera riu.*) Ai, perdó, potser la comparació d'aquest..., però, bé, és un animal molt segur, que té una molt bona vista, però que va lent, eh? O sigui, que... Per tant, crec que en aquest àmbit...

En el tema dels serveis de neteja, el que sí li puc dir és que hem revisats tots els contractes a la baixa i s'ha aconseguit continuar amb el servei de neteja, però amb un estalvi substancial.

I respecte de..., em parlava de «collapse». A veure, aquesta situació que vostè em parla no és una situació derivada d'una amortització de places en l'àmbit de l'Administració de justícia que no s'ha produït. Va ser una suspensió de cobertura de vacants que va esgotar-se quan es va aprovar el pressupost del 2011, el juliol. Per tant, des del juliol totes les places estan cobertes –totes. Si alguna no està coberta és per malaltia, per permís o pel que sigui. I quan la malaltia, el permís..., –segons els protocols habituals que també es duïen a terme des de la conselleria, els mateixos de sempre– es confirma que aquesta malaltia té una durada per sobre de les tres setmanes, es cobreix la pla-

ça. Però no hi han vacants ara en l'àmbit de l'Administració de justícia. Totes les places estan cobertes.

Alguns jutjats tenen reforços, i a més a més s'han posat en marxa, de mutu acord amb la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, determinades actuacions, com li deia, per començar a netejar determinats punts negres de la justícia catalana, que, una vegada nets, permetin la implantació amb millors condicions de l'oficina judicial. Li podria anomenar el pla de reforç que hem posat en marxa al Jutjat de Primera Instància i d'Instrucció de Cervera, el pla de treball amb relació al Partit Judicial de Balaguer, el pla de treball per reduir les executòries als jutjats penals de Tarragona, el pla de treball amb relació al Partit Judicial del Vendrell, el pla de treball per reduir la «pendència» del Jutjat Penal de Tortosa, o la mesura de reforç del deganat de Mollet del Vallès.

Per tant, treballem dins de la contenció pressupostària a què ens obliga la situació actual en aquest àmbit, per millorar determinades conjuntures que estan pitjor, i deixar aquests partits judicials d'una manera més adequada i més ordenada, de cara a la implantació dels serveis comuns.

Jo pensava que vostè em preguntaria pel tema de la..., –com que parlava d'amortització de places– que sí, que efectivament es va fer una reordenació d'efectius, de personal de l'Administració de justícia, durant els primers mesos del 2011, però aquesta reordenació va ser absolutament necessària i no es va poder deixar de fer, perquè es van posar en marxa, el 31 de desembre de 2010, disset jutjats sense cap dotació; no s'havien dotat ni de personal ni de mitjans, i per tal de cobrir totes aquestes places, es van haver d'acomodar la resta dels jutjats de Catalunya, atès que estàvem en un moment de contenció i de pròrroga pressupostària i de tot el tema que li he explicat abans.

Per tant, aquesta reordenació sí que es va fer. Però, a banda d'això, la puc tranquil·litzar i li puc dir que als jutjats, en aquest moment, el servei bàsic al ciutadà està plenament cobert.

Per tant, nous acords comunicats a les oficines judicials, no n'hi han hagut, fora d'aquest moment tan dur que es va viure durant el primer semestre del 2011 –després la situació s'ha anat regularitzant–, i hem patit, això sí, també quatre resolucions de concursos de personal, de convocatòries del Ministeri de Justícia dels anys 2006, 2007, 2008, que estaven pendents de resolució i totes les han resolt durant l'any 2011 –una pena per als jutges de Catalunya–, i això ha provocat que moltes persones han deixat la seva plaça, els trasllats han tardat, això ha provocat retards en alguns jutjats, però això també a hores d'ara ja s'ha superat i continuem amb les mateixes plantilles que teníem abans.

El president

Moltes gràcies, honorable consellera. La diputada vol repreguntar? (Pausa.)

Pregunta

al Govern sobre el pagament dels honoraris endarrerits del torn d'ofici (tram. 311-01075/09)

Doncs, passariem a formular la pregunta també del Subgrup de Ciutadans, sobre el pagament dels honoraris endarrerits al torn d'ofici. Té la paraula la il·lustre diputada Carmen de Rivera.

Carmen de Rivera i Pla

Sí, gracias, presidente. *Consellera*, cuando se hizo esta pregunta –yo es que me refiero..., porque como llevamos un poco de retraso porque por hache o por be..., claro, son preguntas– era el 24 de noviembre del 2011. Y el motivo fue porque en aquel entonces se debía el pago del 60 por ciento de los honorarios del mes de julio del 2011, se debía agosto del 2011, se debía septiembre y octubre, además de los gastos de gestión enteros de justicia gratuita –no se había pagado todavía nada a cuenta de ellos– a todos los colegios de Cataluña.

Claro, esto hizo pensar..., dese cuenta que si al mes de noviembre se debía todavía el 60 por ciento del mes de julio, casi –casi– se incurría en los límites de la Ley de morosidad, que da el máximo de ciento veinte días de pago por parte de las administraciones públicas a sus proveedores. Desde luego, este *décalage*... Pero, bueno, sabemos que ahora está pagado, que está más o menos al día, y que..., bueno, «al día», al día dentro de que se deben dos meses y el 75 por ciento..., o sea, si no estoy mal informada, se debe..., porque se pagaron los servicios correspondientes al mes de diciembre y el 25 por ciento del pago a cuenta de los servicios del mes de enero. No sé si es así –le veo con una cara muy circunspecta y de mucha duda–, pero lo cierto es que ya sabemos que se ha pagado hace poco, pero ya le digo que cuando se hizo la pregunta la situación era mucho peor que la que hoy vivimos.

Nos preocupa. Sabemos que están ustedes negociando en estos momentos estos servicios con los colegios de abogados. Queremos saber si también tienen ustedes la intención de volver a hacer un recorte lineal, como se hizo el pasado ejercicio, respecto de los honorarios del turno de oficio, o bien se van a volver a retocar los módulos y el pago del servicio de coordinación del turno de oficio.

Nada más. Gracias, *consellera*.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula l'honorable consellera per respondre.

La consellera de Justícia

Bé, sí, en primer lloc, una precisió jurídica: això no és un pagament a proveïdors, eh?, no està inclòs dins de la Llei de la morositat. Això és una subvenció i una bestreta. Per tant, no parlem d'això, eh?

Segon: el pressupost es va pagar el juliol –es va aprovar el juliol, eh?–, abans era difícil; era difícil, a més a més, perquè jo em vaig trobar amb un deute del vol-

tant de 17 milions d'euros quan vaig arribar al gener, que no s'havien pagat de l'exercici anterior. Per tant, això hi vaig fer front durant el període de pròrroga pressupostària –cap problema–, però després no tenia l'instrument necessari, que era el pressupost aprovat, per començar amb els pagaments, eh?

Quan es va aprovar el pressupost, immediatament ja es va començar a pagar bestretes a l'abril, al maig, dues al juliol, al setembre, a l'octubre. És a dir, a partir del mes de juliol, que el Parlament va aprovar el pressupost, es va començar a pagar, l'any 2011, puntualment, eh? –mensualment: gener, febrer, març, abril, maig–, es va regularitzar també el 2010 i així fins acabar l'any.

Ara estem..., com deia vostè, s'ha pagat el mes de gener sencer, i ja tenim data per al pagament del mes de febrer, que segons Economia es farà el pagament el 9 de maig, eh? Estan tramitats tant gener, com deia –que ja s'ha pagat–, com febrer –que es pagarà ara–, i març –que ja està tramitat. Per tant, esperem data d'Economia per al pròxim pagament; tant parlo de procuradors com d'advocats, que procurem fer els pagaments als col·legis corresponents, bé, al consell, a la vegada, eh?

Respecte de la proposta de modificació de mòduls, sí que hem proposat..., ho estem negociant i sí que hem proposat algunes modificacions; no moltes modificacions, però sí d'alguns mòduls, que fan, si vol la informació, referència al penal abreujat, al procediment, als mòduls de servei de guàrdies sense que es requereixi l'assistència de l'advocat, al procés matrimonial o de parella de fet, de mutu acord, i a determinats procediments laborals. Però per exemple es fa un desglossament de determinades actuacions, perquè, per exemple, ara –i poso aquest exemple per il·lustratiu; o sigui, que no tot és negatiu–, els mòduls de servei de guàrdia sense que es requereixi assistència ara es paguen, s'actua o no s'actua, a 168,91 euros. Ara nosaltres proposem que si no s'actua es paguin 60 euros, però que si s'actua, a partir de la primera assistència, es continuï respectant el mòdul de 168 euros fins a les tres actuacions, i que si es fan més de tres actuacions, siguin quatre o les que siguin, se'n paguin 337. O sigui, que no és ni lineal, i penso que té un sentit, no?: la millor tasca, que es pagui al que més treballa, i per tant estigui millor dotat el fons. I si no hi ha una activitat que requereixi assistència, doncs, que es pagui un mínim per l'esforç que es fa d'estar de guàrdia, no? Però, una mica, la modificació va per aquest... Però encara no hem arribat ni a acord ni a desacord del tot, estem negociant, eh?

El president

Molt bé. Moltes gràcies, honorable consellera. Hi ha alguna repregunta per part de la diputada? *(Pausa.)* Té la paraula.

Carmen de Rivera i Pla

Consellera, cada vez que usted dice que se trata de una indemnización y que en cualquier caso se hace un adelanto, no es un adelanto, porque en realidad el colegio de abogados o los colegios de abogados, para

cobrar, lo que hacen es presentar unas certificaciones de trabajo hecho. Y, bueno, en cualquier caso son profesionales autónomos, que al final los abogados están prestando un servicio al que se le pone un precio y hay un baremo. Entonces, bueno, si a lo mejor técnicamente no, pero realmente ha habido unos retrasos muy importantes y yo quería poner de manifiesto esto.

Nada más. Gracias.

El president

Moltes gràcies. Si l'honorable consellera vol replicar.

La consellera de Justícia

Yo creo que los retrasos no han sido... o sigui, entren dins de la normalitat, del decalatge que normalment hi ha de dos, tres mesos en els pagaments –que hi ha ara i que hi ha hagut sempre– i que és normal. Jo em vaig trobar amb dos mesos sense pagar i crec que és normal, no retrec res a ningú, o sigui, és producte de la tramitació administrativa. I si tècnicament és una subvenció, jo crec que s'ha de dir, perquè, si no, també els advocats, moltes vegades –els joves–, tenen una confusió, i jugar amb les paraules, moltes vegades és perillós. Això també té molt de funció social. I quan fem funció social hem d'entendre que la immediatesa en el pagament moltes vegades és complexa.

I d'altra banda, pel fet que siguin autònoms, doncs, m'agradaria saber què és el que deuen pensar els advocats d'exercici lliure, que moltes vegades no esperen dos mesos, sinó anys per cobrar una minuta. Llavors... O sigui, la situació d'autònom té aquestes coses. El professional lliberal, doncs, és un professional que depèn del seu client. En aquest cas el seu client no li paga perquè es fa càrrec de part del pagament l'Administració pública, és dins del criteri d'atendre les necessitats socials i de fer efectius els drets essencials de les persones, i per tant crec que s'ha de puntualitzar la naturalesa jurídica.

En qualsevol cas, també vull deixar palesa la gran professionalitat, com he dit en moltes ocasions, dels advocats d'ofici, que sempre han atès, malgrat aquest decalatge, aquesta situació, doncs, els seus clients amb molta dignitat i amb una professionalitat que no es pot, en qualsevol cas, posar ni en tela de judici ni discutir; ans al contrari, els hem de felicitar, eh?

El president

Moltes gràcies, honorable consellera.

Preguntes

acumulades relatives al trasllat de la presó de la Trinitat Vella (tram. 311-02321/09 i 311-02322/09)

Ara passaríem a un bloc de preguntes, que són de la 26 a la 31, formulades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, relatives, per una part, al trasllat de la presó de Trinitat Vella a la Zona Franca,

i altres relatives a diferents aspectes sobre habitatges de funcionaris i altres situacions de la presó actual de la Trinitat Vella. Per formular conjuntament aquestes preguntes, té la paraula l'illustre diputat senyor Oriol Amorós.

Oriol Amorós i March

Gràcies, president. Per simplificar i per economia processal, si els sembla bé, doncs, de les sis preguntes, en faríem tres aproximadament, i farem..., com que els temes són connexos, si li sembla bé a la consellera, doncs, podem tocar primer la qüestió del trasllat i després la qüestió dels habitatges, que eren bàsicament els dos blocs temàtics que hi havien.

Miri, consellera, li hem demanat les previsions del trasllat de la presó de la Trinitat Vella –que avui ja no té aquest nom, sinó que és el centre obert Barcelona 2, que està ubicat a la Trinitat–, perquè, com vostè deu saber, aquest trasllat ha estat una promesa feta al barri durant molts anys, durant molt de temps; de fet, ja fa temps que aquesta presó no hauria de ser on és.

El barri de la Trinitat és un barri, doncs, que pateix un cert aïllament urbanístic, que la presó ha suposat històricament un cert estigma sobre la seva imatge, i a més a més aquesta percepció que hi ha hagut del barri no només és una qüestió intangible, sinó que a vegades s'ha vist reflectida en fets com que el barri ha estat la destinació de poblacions recollocades que han tret del barraquisme d'altres barris, d'altres barris degradats que s'han enderrocat, etcètera. És a dir, és un barri que ha hagut de suportar una càrrega social durant molt de temps, important, i per tant nosaltres voldríem saber quines són les seves previsions respecte al trasllat de la presó.

Com vostè sap, nosaltres hem fet aquesta pregunta tant per escrit com, avui, la hi faig oral, i espero que entengui aquesta forma de procedir, però es que les seves respostes escrites, que són molt interessants de llegir totes elles, sempre suggereixen noves preguntes a fer, nous matisos a aportar o alguns aspectes que no ens han quedat clar.

Per exemple, vostè ens diu, en la seva resposta escrita, que faran «una planificació, i aquest conjunt de la planificació, doncs, preveu un escenari fins al 2018». Entengui que això és una resposta molt poc concreta.

Quan nosaltres li demanem quan creu vostè que el Centre Penitenciari Obert 2 –o el centre obert– de Barcelona 2, l'antiga presó de la Trinitat Vella, tancarà, doncs, dir «és que estarà dins d'una planificació, i aquesta planificació abraça aspectes fins al 2018», jo no sé si amb això diu que tindrem presó a la Trinitat Vella fins al 2018 o...

Pot matisar una mica més aquesta resposta?

El president

Moltes gràcies. Té la paraula l'honorable consellera per respondre.

La consellera de Justícia

Alguna vegada sí que m'he pronunciat respecte de l'interès del departament que tenim del projecte d'intentar traslladar la presó o actual centre obert de Trinitat Vella a la Zona Franca, eh?, i crear una zona d'equipaments penitenciaris que pugui encabir no només el centre penitenciari de preventius, sinó també un centre obert, com ja s'havia pensat, i també presó de dones –presó de dones preventives també, en substitució de Wad-Ras–, i per tant traslladar tots els centres penitenciaris de Barcelona. Això s'està valorant. S'està intentant trobar l'acord amb l'ajuntament i la Zona Franca, i saber si és possible.

Si no fos possible, doncs, hauríem de trobar un escenari alternatiu. Però, en qualsevol cas, pensi que si no és possible, pel canvi de direcció dins de l'àmbit de la Zona Franca, s'haurà de triar un terreny, s'haurà de fer un projecte, s'haurà de licitar una obra i s'haurà de construir. I hem de ser realistes: això té el seu temps –com dèiem abans, de la presó del Catllar. No podem dir que, tot i que triem ara el terreny, sigui el que sigui –Zona Franca o el que sigui–, pugui estar enllestida la presó ni en un any ni en dos, perquè els procediments així ho exigeixen.

Per tant, això és el que volia dir quan potser ha llegit «2018». No ha de ser el 2018 tampoc, ha de ser el temps necessari per solucionar aquest problema, eh?

El president

Molt bé, moltes gràcies. Si el diputat vol repreguntar, té la paraula.

Oriol Amorós i March

Sí, la resposta de la consellera convida molt a repreguntar. Jo entenc perfectament que els terminis del trasllat de la presó, doncs, dependran de tres elements que vostè ha esmentat molt bé, no?: els elements de planificació, les disponibilitats pressupostàries i les necessitats de serveis en funció de la població reclusa.

Planificació, n'hi ha, de feta, des de fa molt temps. Pot ser que la que vostè trobés no li agradés. Pot dir, vostè: «Miri, escolti, tot el que m'he trobat fins ara no m'agrada i vull fer-ho de nou.» És una possibilitat, però ens ho hauria d'aclarir. Perquè planificació, de feta, n'hi havia, i previsió de trasllat a la Zona Franca, n'hi havia.

Disposició pressupostària, sabem que és difícil, consellera. Per tant, nosaltres no li diem que sigui aquest any amb els pressupostos d'enguany. Però vostès acaben d'aprovar uns pressupostos; per tant, és una informació que també la té.

I previsió de població reclusa o previsió de possibles usuaris també ho hauria de saber, perquè vostè, de fet, amb la seva resposta m'informa, doncs, que actualment es preveuen uns dotze mil interns –per tant, hi havien previsions respecte a aquest any–, i en canvi estem sobre deu, deu mil cinc-cents interns. Per tant, de fet, més motius encara per facilitar la reestructuració de centres, perquè no tenim un *overbooking* i, per tant, és més fàcil pensar en el tancament d'aquells centres que estan previstos.

Vostè m'ha contestat que tenien una previsió. Per escrit em va contestar que això estaria dintre d'una planificació que arribava fins al 2018. I ara em diu que sí, està en aquesta planificació, fins al 2018, però no té per què ser el 2018. Em podria donar alguna pista, senyora consellera? És a dir, tenen els plans, saben els diners que tenen –que no són molts, això ja li ho admeto–, i saben també que tenen una situació de població reclusa que li afavoreix els tancaments. Per tant, em podria precisar una mica més? Entre el 2014 i el 2016? Entre el 2016 i el 2018?

Li ho dic per un motiu: miri, el barri de Trinitat Vella és un barri que ha fet molts esforços per la convivència, que té un teixit social molt important –per cert, del qual avui tenim representació en aquesta sala i al qual vull aprofitar per donar la benvinguda–, que han aconseguit unes millores convencionals molt importants en tot el que és el centre, la zona de la plaça, una mica més..., el centre i la part baixa del barri, en podríem dir. I els falta la part alta –que després li entraré a matisar més estrictament aquesta part, no? I, clar, de cara a endreçar una miqueta l'espai públic del barri..., jo entenc que vostè es dedica a les presons i als jutjats, això ho entenc, però també sap que els seus equipaments tenen una alta incidència social i afecten l'entorn on estan ubicats. I senzillament, de cara a pensar com serà la part alta del barri, és bo donar una informació una mica més precisa, perquè el barri sàpiga si en aquells terrenys ha d'anar preparant-se per construir tal cosa, tal altra, dedicar-los a una cosa o dedicar-los a una altra.

Però, clar, si vostè els diu: «No, escoltin, mirin, ens ho estem pensant i entre el 12 i el 18 caurà la cosa», clar, la resta d'operadors del barri no poden planificar. Vostè hauria de donar una informació més precisa, senyora consellera.

El president

Molt bé, moltes gràcies. La consellera té la paraula per contestar.

La consellera de Justícia

No sé, de les seves paraules sembla que vulgui fer entendre que jo dubto que s'ha de traslladar el centre de Trinitat Vella. En absolut, estic totalment convençuda que s'ha de portar a un altre lloc. El que passa és que, escolti'm, projecte executiu no n'hi ha. Si els han dit que n'hi havia, doncs..., eh? Però no n'hi ha; s'ha de fer. I tot i que ens hi poséssim avui, és que això, fer-se, té un temps. I si diu a la gent que no té un temps, doncs, ja m'explicarà. No és cert. Per tant... (*Veus de fons.*) Ah, no és cert?, no té un temps, construir un centre? Clar, és que jo em refereixo a això, no em refereixo a si el faig o no el faig. M'entén? Per tant, jo parlo del temps necessari perquè això sigui una realitat. Jo no dubto que s'hagi de fer.

El president

Doncs, molt bé, moltes gràcies.

Preguntes

al Govern acumulades relatives als habitatges per a funcionaris de presons associats a la presó de la Trinitat Vella (tram. 311-02323/09, 311-02324/09, 311-02325/09, 311-02326/09 i 311-02327/09)

Passem ara al segon bloc de preguntes, que formula també el diputat d'Esquerra Republicana de Catalunya senyor Oriol Amorós, sobre el tema dels habitatges al voltant de la presó de Trinitat Vella.

Oriol Amorós i March

Sí, senyora consellera. Jo li demanava precisió en la data. No vull jutjar les seves intencions. Li he demanat només –li ho demano– precisió en la data. I si em diu: «Es que això només ho podem tenir el 2025», no em donaré per satisfet amb la resposta, però almenys m'haurà contestat la pregunta. L'únic que li demano és precisió en la data. Si vostè em diu: «No ho podem fer-ho aviat, trigarem una mica més», es pot entendre perfectament. Precisió en la data. Fins ara no l'ha donat.

Clar, el que li volia parlar de per què és important això. Doncs, miri, perquè en el temps que s'ha tancat –a finals de 2008–, doncs, el Centre Penitenciari de Joves de la presó de la Trinitat Vella –desembre de 2008–, es va obrir el centre obert, no? Com vostè sap, quan allò era Centre Penitenciari de Joves, doncs, hi havia tota una sèrie d'habitatges assignats a funcionaris que estaven sent utilitzats per aquests funcionaris. Deixen de ser-ho en el moment en què es tanca. No era el moment en què governava vostè, ja li anticipo aquest tipus de defensa –ja la hi anticipo–, però ens és igual, eh?, en tot cas, a nivell de barri, això no és el que ens preocupa, no?

El que ens preocupa és dir: «Home, hi ha hagut durant un període vint-i-dos habitatges, pavellons, eh?, que estaven desocupats per al seu ús original, amb el seu ús en dubte.» S'han produït una sèrie de litigis. Li vaig demanar quants. Vostè em contesta, en aquest cas, molt concretament la resposta, em diu que vint-i-un: «Dels vint-i-dos habitatges, vint-i-un han estat sota litigis contenciosos administratius.» Podríem preguntar per què tants, no? Però és igual. N'hi han hagut divuit que ja han estat resolts favorablement a l'Administració i, per tant, voldríem saber quines previsions d'actuació tenen. I voldríem saber quines previsions tenen respecte als tres que encara no han estat resolts; què és el que passarà. Què és el que pensen fer amb aquests habitatges. El Departament de Justícia vol mantenir la titularitat d'aquests habitatges, o pensa cedir-la a l'Ajuntament de Barcelona o a algun altre departament de la Generalitat perquè hi vagi algun tipus d'equipament social? Ens agradaria saber què pensen fer amb això.

Perquè mentre, en el període que hi ha hagut d'indecisió o d'indefinió d'allò que es pensa fer amb aquests habitatges, què és el que ha passat? Doncs, que òbviament, amb una situació de crisi econòmica i crisi social com la que hi ha ara i que hi ha molta població, doncs, sense habitatge i que l'ocupa quan veu alguna cosa que no està clarament ocupada, aquesta deixa-lesa per part de l'Administració el que ha comportat,

doncs, ha estat un ús indesitjable d'aquests espais, que ha causat unes molèsties notables als veïns, també en la percepció de seguretat en el barri. I el que li deia abans, un barri que per exemple ha fet un gran esforç des de la col·laboració amb l'Administració a eradicar la venda de drogues al carrer i ha protestat i ha estat molt ferm en contra d'aquest tipus de pràctiques i en contra de la petita delinqüència en el barri, i que ha col·laborat sempre amb el Departament d'Interior, amb els Mossos d'Esquadra, amb la guàrdia urbana, i que han aconseguit, doncs, una certa pacificació, ara tenen la zona alta del barri on la deixadesa de l'Administració en aquests espais ha provocat una degradació urbana que nosaltres voldríem que es resolgués tan aviat com fos possible –si poguésser, bastant abans del 2018, eh? En això confiem que ens pugui donar una resposta més precisa.

El president

Molt bé, moltes gràcies. Té la paraula la consellera per contestar.

La consellera de Justícia

Tenim encara tres litigis que no estan enllestits, però en qualsevol cas aquesta situació dels litigis dels pisos no ha suposat cap aturada ni impediment per a qualsevol trasllat de centre penitenciari. O sigui, que això..., no té res a veure una cosa amb l'altra, vull dir...

El tema de la degradació sí que és cert, i sí que li puc dir que tenim un petit estudi per endreçar la situació actual en què es troba, al voltant d'aquest, aquesta degradació, per corregir-la d'alguna manera, mentre acaba tota aquesta situació, i per tant per donar confort, ni que sigui provisional, als veïns, per resoldre aquesta situació que tenim ara.

Respecte dels pisos o d'aquestes cases, evidentment no és del capteniment del Departament de Justícia tornar a tenir inquilins ni tornar o mantenir l'ús d'aquestes «vivendes». Per tant, el que li puc dir és que el que farà el departament és posar-les en tràmit de patrimonialització i a disposició del Departament d'Economia, d'on depèn la Direcció de Patrimoni. I, per tant, patrimonialitzar tota aquesta part i el Departament d'Economia decidirà. Si l'ajuntament hi està interessat, evidentment serà una de les possibilitats que es valoraran en aquest moment, eh?

En qualsevol cas, com ja hem parlat d'aquesta pregunta –la d'abans–, torno a dir-li: no em faci donar una data exacta d'una cosa que pateix d'incertesa; però que sí, també és del capteniment d'aquest departament i té molt d'interès de poder tancar tant aquest centre com el de Wad-Ras, traslladar-los a Zona Franca al més aviat possible, amb totes les dificultats, però que per nosaltres aquesta és una valoració feta des del primer dia i que hi treballem d'una manera intensa, eh?

El president

Molt bé, moltes gràcies, consellera. Per a repreguntar, té la paraula el diputat Oriol Amorós.

Oriol Amorós i March

Sí, i crec que amb aquesta repregunta donaríem per respostes totes les preguntes sobre aquesta qüestió. Li agraeixo, consellera, en aquest cas, la major concreció que ha donat en la seva resposta. La meva obligació com a diputat de l'oposició –de l'oposició constructiva–, i com a, en aquest cas, portaveu d'uns veïns que ens fan la petició que fem aquesta pregunta, doncs, jo li agraeixo, primer, que aclareixi que el Departament de Justícia no té la voluntat de mantenir la titularitat, sinó que ho posa en disposició del Departament d'Economia perquè se li doni l'ús social més plausible; per tant, aquí s'obre una possibilitat de treball i de propostes per part de l'Ajuntament de Barcelona i els veïns del barri de la Trinitat Vella, cosa que en prenem perfectíssima nota.

I la segona qüestió és: home, vostè ha parlat d'unes actuacions, de donar un confort provisional a l'entorn d'aquests habitatges. Si ens poguésser donar una mica la idea de en què pensen vostès quan diuen «donar confort» en un espai públic, doncs, li ho agrairíem. I si ens poguésser parlar aproximadament, ordre d'un any amunt, un any avall –miri si li ho poso fàcil, perquè parlem d'obres petites, eh?, li ho poso molt fàcil, eh?–, els terminis d'aquestes actuacions, li ho agrairia molt, perquè la veritat és que a dia d'avui al barri, doncs, hi ha una queixa sobre aquest aspecte i, per tant, crec que mereix una resposta.

El president

Moltes gràcies. Per respondre, la consellera.

La consellera de Justícia

Sí, el contingut material del que s'haurà de fer, ho lamento, no el tinc aquí, eh?, perquè és un tema més tècnic que... Però, bé, en qualsevol cas, si vol li puc fer a mans. I el que sí li puc dir i concretar és que ja hem parlat amb l'ajuntament d'aquest tema per, conjuntament, decidir quan i com ho fem, i mentre dura aquesta situació, doncs, que no estigui en aquest estat, que, l'any passat, la veritat és que sabem que hi va haver problemes i que era poc curós, eh?

El president

Moltes gràcies, senyora consellera.

Pregunta

al Govern sobre les mesures per a detectar la reincidència en delictes i faltes en les persones jutjades (tram. 311-02264/09)

Passem, ara, a formular la darrera pregunta de la sessió d'avui, que la formula el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya a través del diputat, l'il·lustre diputat senyor Oriol Amorós, sobre mesures per detectar la reincidència en delictes i faltes en les persones jutjades. Té la paraula el senyor diputat.

Oriol Amorós i March

Sí, en primer lloc, dir-li, senyora consellera, que estem molt satisfets que vostè ens contesti aquesta pregunta. Era una pregunta que nosaltres, inicialment, havíem dirigit al conseller d'Interior, perquè sabem que parlem d'una competència d'àmbit estatal però que té una incidència molt alta sobre una competència de Catalunya, que és la de la seguretat pública, com és el tema de les reincidències de delictes i faltes, més concretament, si em permet, les reincidències respecte a faltes.

Respecte a delictes s'han donat tímids passos, però no suficients; és a dir, vostè em contesta que existeix un registre central de penats –és així–, i que respecte als procediments no penats –o sigui, que podrien donar lloc a una condemna de pena–, doncs, es poden fer exhorts, etcètera. No sé si aquesta resposta o aquesta situació és suficient o, per lluitar contra la multireincidència, en el cas de fets penals, podríem anar més enllà. Li demano també la seva opinió.

Però el que sí estem segurs –i el que sí estem segurs que compartim– és que la gran mancança en aquests moments és que, malgrat que el Codi penal permet que una reincidència de faltes doni lloc a un fet penal, això en termes pràctics no s'esdevé per una qüestió de caràcter material, per una qüestió de la falta d'una existència d'un registre informàtic de faltes, no?

És veritat que des de la Fiscalia, des del Govern de Catalunya es va posar a disposició, doncs, de les fiscalies de Catalunya la possibilitat del sistema de gestió processal a Catalunya, el Temis 2, no?, perquè es poguessin donar a conèixer els fets judicials. Això deixa fora els fets esdevinguts en altres llocs de l'Estat, i evidentment la mobilitat és un dels elements característics del fet delinqüencial, i per tant aquí tenim una petita passa respecte a fets penals, si no ho he entès malament de la seva resposta escrita, però que no cobriria els registres de faltes. En canvi, el gran problema és, com dèiem, disposar d'un sistema electrònic que registri la reincidència de faltes.

Sabem que el 27 d'abril de 2011 –és a dir, fa un any–, vostè va instar el ministre de Justícia d'aleshores perquè apliqués allò que preveu la Llei orgànica 5/2010, que ja preveia aquesta possibilitat que això es faci. Sabem que en el Plan estratégico de modernización del sistema de justicia 2009-2012 també hi ha una previsió de fer tot això. Sabem que el 21 de juliol de 2011, perquè ens ho contesta vostè per escrit, la secretària de relacions amb l'Administració de la Justícia, doncs, aprofitant que parlaven del Reial decret pel qual es modifica el 95/2009 també em diu: «Hauríem d'entrar..., en la regulació del sistema de registres administratius, hauríem d'entrar-hi aquesta qüestió.» Però sabem que hi han hagut aquestes reunions, que hi han hagut comunicacions per part d'aquest Govern, per part em sembla que de tots els grups de la cambra, per part de tots els ajuntaments de Catalunya –i si no tots, doncs, una bona part d'ells–, etcètera, del que es tracta, de fets concrets, ara mateix el que tenim amb el nou Govern són unes paraules del ministre de l'Interior..., perdó, del ministre..., sí, sí, del ministre de l'Interior, ja ho dic bé, a la Comissió de Justícia del Congrés, el qual

diu que això ho vol resoldre. Però de fets no en tenim cap. I, de fet, les reformes del Codi penal són molt antigues, que permetien ja actuar en aquest àmbit, i en canvi, de fets, no en tenim.

Jo li volia preguntar quina sensació té vostè; li sembla que aquesta vegada serà la bona, o estem davant del mite de Sísif, no?, aquell que pujava la roca amb un llarg esforç i cada cop que era dalt de la roca alguna cosa passava que queia. Perquè –perdoni, eh?– jo no sóc jurista, jo sóc enginyer agrònom i normalment no estic a la seva comissió –avui tinc el gust de parlar amb vostè per primera vegada, però normalment estic en d'altres comissions– i, per tant, vostè, que és jurista, m'ho sabrà explicar millor. Però a mi em sembla molt fàcil –perdoni, eh? A mi em sembla molt fàcil. Segur que no ho deu ser –segur que no ho deu ser–, però em sembla molt fàcil. És a dir, Hisenda ho ha resolt molt bé. Hisenda té..., vaja, sap les activitats d'un particular perfectíssimament –d'un particular, no delinqüent, eh?, de qualsevol. Moltes empreses tenen sistemes de registres d'entrades múltiples. En fi, jo he treballat a l'empresa privada i coses d'aquestes les teníem resoltes d'una forma relativament senzilla. Les modificacions legislatives per fer-ho possible han estat fetes.

Per això cada vegada que sento un dirigent..., normalment això és una línia de discurs que ve bastant de la dreta, eh? Veig el senyor Calbó que m'observa atentament. Doncs, ve bastant d'aquest costat, no?, que diu: «Quan resolguem aquest tema, hem d'endurir una vegada més el Codi penal.» No, perdoni, aquestes coses ja estan –ja estan–, si es que parlem senzillament de posar a disposició unes eines –unes eines, no? I, clar, això, doncs, resulta que el Govern anterior de l'Estat no ho va fer, i del nou no en sabem res. Paraules, sí, sabem paraules; però res més, eh?

Per tant, u: a vostè li sembla que ho resolldrem, això? Dos: en el supòsit que tampoc ara ho resolguéssim, què li sembla si..., no ho sé, a través de programari lliure, d'una cosa que surti bé de preu, el Govern de la Generalitat posa a disposició –com ja ha fet amb el cas del registre de penats, no?, de fets penats– alguna cosa perquè es puguin registrar, alguna eina informàtica perquè es puguin registrar? Perquè, clar, els efectes són molt greus. I en això devem estar tots d'acord. Els efectes sobre la percepció de seguretat pública, sobre els índexs de seguretat, sobre la mateixa alarma social que genera, són molt greus. És a dir, uns pocs brètols causen un molt gran malestar, tant a Barcelona, com a Girona, com en tantes altres ciutats..

El president

Hauria d'anar acabant, perquè ha esgotat fa diversos segons el seu torn.

Oriol Amorós i March

Gràcies, senyor president, per la seva benevolència. Em sembla que el que volia dir ha estat dit i la consellera segur que m'ha entès molt bé.

El president

Moltes gràcies. Per respondre, l'honorable consellera de Justícia.

La consellera de Justícia

Moltes gràcies, president. Il·lustre diputat, l'he entès molt bé. Perquè la mateixa impotència que vostè sent, la sento jo mateixa quan escolto els ministres de Justícia de torn, que parlen: «És veritat, és una molt bona idea fer un registre de faltes a nivell estatal.» Perquè no és una idea de ningú, només del Codi penal, que va establir, el desembre de 2010, que aquest registre s'havia d'implementar i s'havia d'implementar en el període d'un any. Per tant, el 31 de desembre de 2011, aquest registre estatal de faltes, competència que correspon al Ministeri de Justícia, havia d'estar posat en marxa, eh?

Per tant, portem, doncs, quatre mesos pràcticament de retard a tenir aquesta eina que –té vostè raó una altra vegada– permetrà veure, en el període específic que diu el mateix Codi penal, quantes faltes s'han comés durant un període de temps perquè el fiscal i el jutge puguin demanar per delictes i no per falta, eh? Per tant, és cert que la normativa està feta; està feta des de l'any 2010, amb la previsió del legislador estatal de creació del registre –legislador orgànic, eh?–, i els corresponents gestors del Ministeri de Justícia, doncs, de moment no l'han implementat.

És més un problema informàtic que un problema jurídic, i crec que, a hores d'ara, tal com té la informàtica el Ministeri de Justícia, perdoni, eh?, però penso que això és impossible, perquè la situació informàtica del ministeri és una situació molt precària, eh? Tot el tema d'oficina judicial està fent aigües i, de moment, doncs, el nou equip intenta resoldre els problemes que se li presenten, però no ha trobat encara el camí per resoldre aquesta situació.

Dit això, que és una mica apocalíptic, si vol, acceptar aquest qualificatiu, a Catalunya sí que li puc dir que el tema està resolt. Jo vaig contestar una pregunta al Ple de 30 de novembre de 2011, on vaig explicar que els tècnics informàtics havien trobat la manera de posar en contacte el sistema que utilitza la fiscalia, anomenat GIF, amb el sistema que utilitzen els jutjats, anomenat Temis 2 encara, eh?, i que aquests dos programes, aconseguint que es parlin informàticament entre ells, permeten als fiscals i als jutges veure totes les faltes comeses pel mateix delinqüent en el territori català. Evidentment, la nostra competència arriba on arriba, i més enllà de Catalunya, doncs, no hi podem arribar. Però no només una vegada, sinó fins a quatre, vaig demanar durant l'any 2010 la creació del registre

de faltes, i durant l'any 2011 ja en porto dues..., 2012, perdó, ja en porto dues.

L'alcalde Trias li va... I ahir..., sembla que fa dos dies, el ministre Gallardón va dir: «Sí, crearem un registre.» Com si fos un bolet, que hagués sortit el registre de faltes de no sabem on. Bé, el registre de faltes està previst pel legislador, i perquè és una eina absolutament necessària per acabar amb aquest tipus de delinqüència petita, però que és molt poc lluïda per a una ciutat, que fa molt de mal i que, realment, si té una eina com aquesta que permet lluitar, desplaça o fa desaparèixer aquest tipus de conducta. Per tant, no dubti que en la pròxima reunió que tindrà amb el Ministeri de Justícia, que no serà ja una reunió política, sinó que serà una reunió eminentment tècnica, posarem a la seva disposició totes les eines que nosaltres utilitzem, per veure si d'una vegada aquest registre pot ser una realitat al més aviat possible.

D'altra banda, quan dèiem que en les previsions de modernització això està previst, no es que no estigui previst ara, com li he explicat, però això és, una mica, és un pedaç, perquè els sistemes informàtics de fiscalia i judicial actuals s'han de substituir en un futur per l'anomenat e-justícia.cat i l'e-justícia.cat ja preveu, efectivament, d'una manera..., no com un pedaç, com hem fet ara, perquè els sistemes són antics, sinó veritable i adequadament, la possibilitat de veure tot l'història d'una persona i totes les faltes comeses.

Però de moment ja s'aplica. La fiscalia està contenta, treballen bé, i es pot demanar la pena per delictes i no per falta en el supòsit que diu el Codi penal.

El president

Molt bé, moltes gràcies. Doncs, amb això donem per finalitzada la compareixença de l'honorable senyora Maria Pilar Fernández Bozal per respondre preguntes. Havia esgotat, senyor diputat, amb escriure el temps de la seva intervenció, amb tota generositat.

Agraïm la compareixença, esperem que no es faci esperar tant la propera; li ho dic en nom de la comissió. I agrair, també, i saludar l'assistència dels acompanyants i del senyor Santiago Ballester, director general de Dret i Entitats Jurídiques que s'ha afegit durant la sessió.

Moltes gràcies.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a tres quarts de set del vespre i un minut.